בחינה להתנסות

לפניכם בחינה להתנסות המבוססת על שאלות שהופיעו בעבר בבחינות מתא"ם. הבחינה מורכבת משני חלקים: ידע והבנה בסטטיסטיקה ובשיטות מחקר והבנת טקסטים מדעיים בפסיכולוגיה. מומלץ לשמור על מגבלות הזמן ולפתור כל חלק בזמן המוקצב לו. בסוף הבחינה מופיע מפתח תשובות נכונות וכן גיליונות התשובות של שני חלקי הבחינה.

מבנה הבחינה

חלק ראשון: ידע והבנה בסטטיסטיקה ובשיטות מחקר בפסיכולוגיה (100 דקות).

הפסקה: 30 דקות.

חלק שני: הבנת טקסטים מדעיים בפסיכולוגיה (145 דקות).

חלק ראשון: ידע והבנה בסטטיסטיקה ובשיטות מחקר בפסיכולוגיה

הזמן המוקצב: 100 דקות

בחלק זה של הבחינה 30 שאלות. החלק כולל שאלות משלושה סוגים:

- א. שאלות בדידות שאלות העוסקות בסטטיסטיקה ובשיטות מחקר (21 שאלות)
- ב. אשכולות מקבצים של כמה שאלות העוסקות במחקר מסוים המתואר בקצרה (שני אשכולות, 6 שאלות סך הכול)
- ג. ביקורת מחקרים שאלות הדורשות חשיבה ביקורתית בנוגע למחקרים המתוארים בקצרה (3 שאלות)

שאלות 1-27 הן שאלות ברירה. לכל אחת משאלות אלו מוצעות ארבע אפשרויות תשובה. עליכם לבחור את התשובה **המתאימה ביותר** לכל שאלה ולסמן את מספרה במקום המתאים בגיליון התשובות. יש להקפיד על סימון ברור ולסמן תשובה **אחת** בלבד. סימון של יותר מתשובה אחת לשאלה ייחשב לשגיאה. שאלות 28-30 הן שאלות פתוחות. על שאלות אלו יש לענות בצידו האחורי של גיליון התשובות.

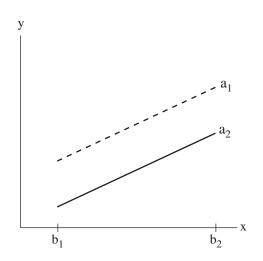
כתבו תשובה קצרה, המוגבלת באורכה לשורות המסומנות בגיליון התשובות. את התשובות עליכם לכתוב בשפה העברית בלבד ובכתב יד ברור וקריא.

שאלות בדידות

- (r_{xy}) y-ו x חושב מתאם פירסון בין שני המשתנים .1 1. ערכו של איזה מהמתאמים הבאים איננו שווה ל- r_{xy} :
- y מתאם פירסון בין ציון התקן של x ובין טרנספורמציה ליניארית חיובית של (1)
- y של ובין ציון התקן של א ובין ציון התקן של מתאם פירסון בין טרנספורמציה ליניארית
- מתאם פירסון בין טרנספורמציה ליניארית שלילית של x ובין טרנספורמציה ליניארית שלילית של y שלילית של
- ובין טרנספורמציה ליניארית איניארית ליניארית טרנספורמציה ליניארית איניארית טרנספורמציה ליניארית א מתאם פירסון בין טרנספורמציה ליניארית איניארית של א

הערה: טרנספורמציה ליניארית חיובית היא טרנספורמציה שבה הכופל גדול מאפס (b > 0), ואילו טרנספורמציה ליניארית שלילית היא טרנספורמציה שבה הכופל קטן מאפס (b < 0).

2. לפניכם תרשים המתאר תוצאות של מחקר שהתקבלו במערך ניסוי דו-גורמי:

איזה מהביטויים הבאים מתאר בהכרח את תוצאות המחקר!

- SSA = SSB (1)
- SSA + SSB = 0 (2)
- $SSA + SSB > SSA \times B$ (3)
- $SSA + SSB = SSA \times B$ (4)
- $\overline{x} = 10$, $s_x = 5$, $\overline{y} = 100$, $s_y = 10$: מתון:

.1 הוא x לפי y כמו כן, ידוע כי שיפוע קו הרגרסיה הליניארית לניבוי א לפי x מה אחוז השונות המוסברת בניבוי x לפי צי

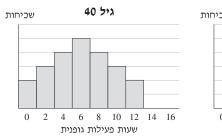
- 25% (1)
- 38% (2)
- 64% (3)
- 75% (4)

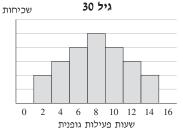
4. חוקר בדק את ההשפעה של כמה תכוניות (features) על משך הזמן הנדרש לביצוע מטלת חיפוש. הוא עשה ניסוי ובנה קו רגרסיה $\widetilde{y} = bx + a$. בדיעבד התברר שאירעה תקלה בתוכנת המחשב שבעזרתה נעשה הניסוי. עקב התקלה נוספו לכל צעד בניסוי 50 אלפיות שנייה. החוקר הפחית 50 אלפיות שנייה מכל צעד, וחישב מחדש את קו הרגרסיה.

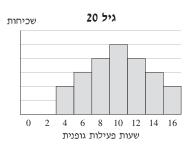
____ b-בעקבות תיקון הנתונים, a בעקבות תיקון

- ישתנה; ישתנה (1)
- ישתנה; לא ישתנה (2)
- (3) לא ישתנה; ישתנה
- לא ישתנה; לא ישתנה (4
- **5.** חוקר ערך ניתוח שונות חד-גורמי לבדיקת ההבדלים במספר שעות הפעילות הגופנית בשבוע בין שלוש קבוצות גיל: בני 20, בני 30 ובני 40. בכל קבוצה היה מספר שווה של נבדקים.

להלן התפלגות השכיחות של מספר שעות הפעילות בכל קבוצת גיל:

10 בדיעבד התברר לחוקר כי נפלה טעות בקידוד שעות הפעילות הגופנית של יוסי בן ה-20: הוא מתאמן שעות בשבוע, ולא 6.

איזו מהטענות הבאות הנוגעת לתוצאות ניתוח השונות שיערוך החוקר לאחר תיקון הטעות, נכונה?

לאחר תיקון הטעות, MSW _____, ו-MSB ____

- יקטן; יגדל (1)
- (2) יגדל; יגדל
- יקטן; ישתנה, אך לא ניתן לדעת אם יגדל או יקטן (3)
- יגדל; ישתנה, אך לא ניתן לדעת אם יגדל או יקטן (4)
- 6. מטילים קובייה אדומה וקובייה שחורה. שתי הקוביות הוגנות.

סכום הערכים שמתקבל בהטלת שתי הקוביות והערך שמתקבל בהטלת הקובייה האדומה הם -

- (1) תלויים, ומתאם פירסון ביניהם חיובי
- (2) תלויים, ומתאם פירסון ביניהם שלילי
- (3) בלתי-תלויים, ומתאם פירסון ביניהם חיובי
- (4) בלתי-תלויים, ומתאם פירסון ביניהם שלילי

.7	,	ביקש לבנות רווח בר-סמך למספר טעויות ההקלדה במסמך של 500 מילים, בקרב אוכלוסיית נים בישראל.
	מהק	ר ידע שככל שקלדן מנוסה יותר הוא עושה פחות טעויות, ולכן דגם 50 קלדנים מנוסים. לכל אחד לדנים הוא נתן אותו מסמך להקלדה. נמצא כי ממוצע הטעויות של הקלדנים היה 3 וסטיית 1- 1.4 טעויות. על סמך נתונים אלה בנה החוקר רווח בר-סמך ברמת ביטחון של 0.99.
	סביו	דגם החוקר את הקלדנים באופן אקראי מתוך כלל הקלדנים באוכלוסייה (ולא רק קלדנים מנוסים), כי היה מקבל רווח בר-סמך מהרווח הישן, ומרכז רווח הסמך החדש היה של מרכז ז הישן.
	(1) (2) (3) (4)	צר ; לשמאלו צר ; לימינו רחב ; לשמאלו רחב ; לימינו
.8		קר נמדד אורך הזנב של חולדות מייד לאחר לידתן.
	,	א טוען שמכשיר המדידה מראה ערך הגבוה בעשרה אחוזים מאורך הזנב האמיתי. ב טוען שמכשיר המדידה מראה באופן אקראי ערך נמוך או גבוה בשני סנטימטרים מאורך הזנב
	האמ	
	האמ	
	האמ	תי.

בהינתן שאין הבדל בין רמת האינטליגנציה של מורים לבין רמת האינטליגנציה באוכלוסייה הכללית, איזו

לרחל יש סיכוי גדול יותר מאורי לדחות את השערת האפס

לאורי יש סיכוי גדול יותר מרחל לדחות את השערת האפס

אם אחד מהשניים ידחה את השערת האפס, גם השני ידחה אותה

לשני הסטודנטים יש סיכוי שווה לדחות את השערות האפס שלהם

מהטענות הבאות בהכרח נכונה!

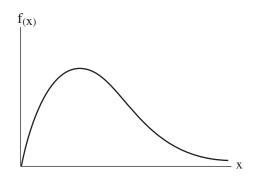
(1)

(2)

(3)

(4)

10. חוקר חישב עבור ההתפלגות המופיעה בתרשים את מדדי המרכז הבאים: ממוצע ($\overline{x}$), חוקר חישב עבור ההתפלגות (Mo), שכיח (Md), ונקודת אמצע הטווח (Mr).

לַהתפלגות נוספה תצפית $\mathbf{x}_i$. איזו מהטענות הבאות, הנוגעות להשפעה שהייתה להוספת התצפית על מדדי המרכז, היא טענה נכונה?

- Mo ערך הושפע ערכו לקבוע כיצד אפשר אי-אפשר גדל גדל $\bar{x}$, $x_i=Md$ אם (1)
  - קטן Mo ערך $\overline{x}$ גדל וערך , $x_i=MR$ אם (2)
- Md אם ערכו הושפע לקבוע (3) ארך $\bar{x}$ קטן אי-אפשר , $x_i = Mo$
  - קטן MR ערך אדל אדל ארך , $x_i=\overline{x}$ אם (4)
- **11.** דני קיבל מחברו משוואה של קו רגרסיה לניבוי המשתנה y ממשתנה במשוואה שקיבל השיפוע של קו הרגרסיה שווה אפס.

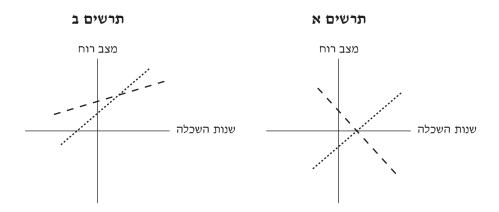
הוספתו של איזה מהנתונים הבאים מספיקה כדי שדני יוכל להסיק שקו הרגרסיה מתלכד עם ציר ה-x?

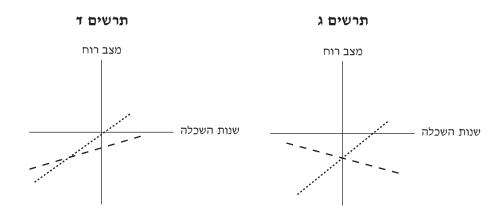
- (1) המתאם בין שני המשתנים שווה אפס
  - שונות המשתנה y שווה אפס (2)
  - ממוצע המשתנה x ממוצע המשתנה (3)
  - שווה אפס y ממוצע המשתנה (4)

.12	,	ערך ניתוח שונות חד-גורמי על משתנה A ומצא שהאפקט שלו מובהק. לאחר מכן, על אותם ים, הוסיף החוקר את משתנה B לניתוח השונות ומצא כי בניתוח הדו-גורמי האפקט של B מובהק.
	בניתו	ח הדו-גורמי, גודלו של SSA, וגודלו של SSW
	(1) (2) (3) (4)	יישמר ; יקטן יישמר ; יגדל לא יישמר ; יקטן לא יישמר ; יגדל
.13	המינו ההשע בטיפו	מתעניין בדרכים שונות להפחתת שכיחותם של התקפי פניקה. הוא משער שיש תלות בין השפעת ן של טיפול תרופתי ובין השפעת התדירות של טיפול דינמי על שכיחות ההתקפים. לצורך בדיקת נרה בנה החוקר מערך מחקר, ובו נבדקים מקבלים תרופה באחד משלושה מינונים ומשתתפים ל דינמי באחת משלוש תדירויות.
	כדי ל	אשש את השערתו על החוקר למצוא –
	(1)	מתאם פירסון מובהק בין תדירות הטיפול הדינמי ובין שכיחות הסימפטומים בכל אחת מקבוצות הטיפול התרופתי
	(2)	אפקט מובהק במבחן χ^2 לאי-תלות בין טיפול תרופתי לטיפול דינמי
	(3) (4)	אפקט אינטראקציה מובהק בניתוח שונות דו-גורמי קונטרסט מובהק בין הרמות של משתנה מינון הטיפול התרופתי בתוך רמה אחת של משתנה תדירות הטיפול הדינמי
.14	נתונה	.x-ש א לניבוי $\widetilde{y}=2x$ - 2 משוואת הרגרסיה $\widetilde{y}=2x$
	איזה	מהבאים נובע בהכרח מהמשוואה?
	(1)	$\overline{x} > \overline{y}$
	(2)	$\overline{y} > \overline{x}$
	(3)	$S_x^2 > S_y^2$
	(4)	$S_y^2 > S_x^2$

.15. חוקר חישב קו רגרסיה לניבוי מצב הרוח לפי מספר שנות ההשכלה בשתי נקודות זמן: גיל 25 וגיל 30. שני קווי הרגרסיה חושבו על סמך ציון התקן של שנות ההשכלה והציון הגולמי של מצב הרוח.

בהנחה שבשתי נקודות הזמן ממוצע מצב הרוח של הנבדקים היה זהה, איזה מהתרשימים הבאים עשוי לייצג את קווי הרגרסיה שחושבו?

..... 25 גיל - - - 30 גיל

- תרשים א (1)
- תרשים ב (2)
- תרשים ג (3)
- תרשים ד (4)

לרמו	וקרים ערכו ניתוח שונות חד-גורמי. שניהם השתמשו באותו משתנה בלתי-תלוי, באותה חלוקה ז של המשתנה הבלתי-תלוי, ובאותו משתנה תלוי. חוקר א השתמש במדגם של 30 נבדקים וחוקר ב מש במדגם של 300 נבדקים. ה-p-value (האלפא הפוסטריורית) היה אותו הערך בשני המקרים.
במדג	הסיק כי: ם של חוקר א השונות בין הקבוצות מבמדגם של חוקר ב, ו/או השונות -קבוצתית במדגם של חוקר א מבמדגם של חוקר ב.
(1) (2) (3) (4)	גדולה ; גדולה קטנה ; קטנה גדולה ; קטנה קטנה ; גדולה
נקבע	מעבדות מחקר נעשו שני מחקרים שונים לבדיקת ההבדל בין שתי קבוצות מחקר. בשני המחקרים ז אותה רמת ביטחון (95%). במחקר א נמצא הבדל מובהק בין שתי קבוצות המחקר, ובמחקר ב לא הבדל מובהק.
	המחקר בשתי המעבדות חישבו גם רווח בר-סמך להפרש התוחלות (ברמת ביטחון של 95%), כל לגבי נתוני המחקר שנערך במעבדתו.
	נברות שרווח הסמך שחושב במחקר א יכלול את הפרש התוחלות באוכלוסייה היא, תברות שרווח הסמך שחושב במחקר ב יכלול את הפרש התוחלות באוכלוסייה היא
(1) (2) (3) (4)	5%;5% 5%;95% 95%;5% 95%;95%
	ם פירסון חושב על 30 תצפיות ונמצא ש-r = 1. לאחר חישוב המתאם התווסף עוד זוג תצפיות, ם פירסון חדש חושב על סמך כל התצפיות.
לא יי	תכן שבעקבות הוספת זוג התצפיות –
(2) (3) מ	ערך המוחלט של מתאם פירסון וסימנו לא ישתנו ערך המוחלט של מתאם פירסון ישתנה אך סימנו לא ישתנה תאם פירסון החדש יהיה שווה ל-0 רכו המוחלט של מתאם פירסון לא ישתנה אך סימנו ישתנה
	לרמות השתני (ניתן ל במדגני (ניתן ל (2) (3) (4) (4) (4) (5) (6) (7) (7) (7) (7) (7) (7) (7) (7) (7) (7

על המשתנה y, החליטו שני (a_1, a_2, a_3) במחקר שנבדקה בו השפעתן של שלוש רמות של משתנה y, החליטו עני (a_1, a_2, a_3) חוקרים לנתח את הנתונים באופן שונה זה מזה. חוקר א החליט לעשות ניתוח שונות, ואילו חוקר ב החליט לעשות את שני הקונטרסטים המתוכננים שלהלן:

$$c_1 = a_1 - a_2$$

$$c_2 = a_3 - \frac{1}{2}a_2 - \frac{1}{2}a_1$$

לפניכם שתי טענות הנוגעות לקשר בין מובהקות ניתוח השונות של חוקר א ובין מובהקות הקונטרסטים של חוקר ב.

טענה א: גם אם שני הקונטרסטים אינם מובהקים, ייתכן שניתוח השונות מובהק.

טענה ב: אם ניתוח השונות אינו מובהק, שני הקונטרסטים אינם מובהקים גם הם.

מה מהבאים נכון?

- טענה א נכונה וטענה ב אינה נכונה (1)
- טענה א אינה נכונה וטענה ב נכונה (2)
  - שתי הטענות נכונות (3)
  - שתי הטענות אינן נכונות (4)

20. חוקר התעניין בקשר בין שני משתנים: אורך השֵּער ומידת האמפתיה. לצורך יצירת סולם משותף, הוא עשה טרנספורמציה על הנתונים כך:

$$\frac{$$
אורך שֵּׂער אורך סטיית אורך שַּׂער = סטיית אורך השֵּׂער

$$\frac{}{}$$
אמפתיה חדש $=$ $\frac{}{}$ סטיית התקן של אמפתיה

לאחר הטרנספורמציה חישב החוקר את מתאם פירסון בין המשתנים החדשים ואת השונות המשותפת (covariance) שלהם. מה ניתן לומר על מתאם פירסון ועל השונות המשותפת שחושבו?

- (1) הם יהיו שווים זה לזה בהכרח
- 0- הם יהיו שווים זה לזה רק אם ממוצעי המשתנים החדשים שווים שניהם ל
- מתאם פירסון בין המשתנים החדשים יהיה גדול בהכרח מהשונות המשותפת שלהם
- השונות המשותפת של המשתנים החדשים תהיה גדולה בהכרח ממתאם פירסון ביניהם (4)

$$R_{xy}^2 = 0.68$$
 :נתון: .21

$$R_{xz}^2 = 0.68$$

– בהנחה שהמתאמים בין y, x ו-z חיוביים, טווח מתאם פירסון האפשרי בין y, אור בהנחה בהנחה בהנחה שהמתאמים בין

- $0 \le r_{vz} \le 0.6$ (1)
- $0 < r_{yz} \le \sqrt{0.68}$ (2)
  - $0.6 \le r_{yz} \le 1$ (3)
- $\sqrt{0.68} \le r_{vz} \le 1$ (4)

אשכולות

לפניכם שני אשכולות של שאלות. בכל אשכול תיאור של מחקר ולאחריו כמה שאלות.

שאלות 22-22 נוגעות למחקר שלהלן:

חוקר רצה לבדוק אם בני אדם מגיבים מהר יותר לגירויים מוכרים מלגירויים לא מוכרים. הוא חשף 80 נבדקים למספר רב של גירויים מאופנויות שונות: שמיעה, ריח וראייה.

מחצית מהגירויים בכל אופנות היו מוכרים, ומחציתם לא מוכרים.

הגירויים הוצגו בשלוש עוצמות שונות: נמוכה, בינונית וגבוהה – וכל נבדק נחשף רק לרמה אחת של עוצמת גירוי.

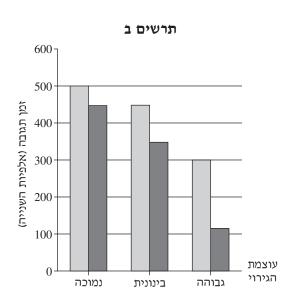
כמו כן, הגירויים מכל אופנות הוצגו בבלוק אחד ובסדר קבוע של הבלוקים, באופן שכל נבדק נחשף קודם לבלוק של תמונות, לאחר מכן לצלילים, ולבסוף לריחות.

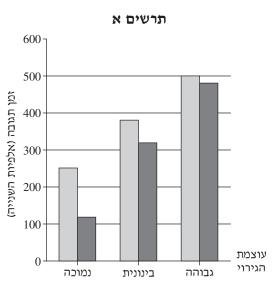
עבור כל גירוי התבקש הנבדק ללחוץ על אחד משני כפתורים ב"קופסת תגובה" המחוברת למחשב הניסוי. הנבדק התבקש ללחוץ על המקש הימני בעזרת יד ימין אם לדעתו הגירוי היה מוכר, ובעזרת יד שמאל על המקש השמאלי אם הגירוי היה לא מוכר.

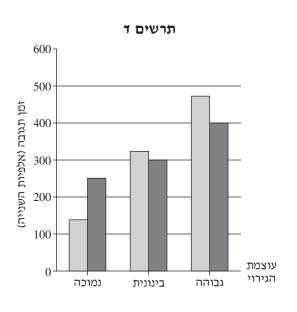
החוקר מצא שהנבדקים הגיבו מהר יותר לגירויים מוכרים מאשר לגירויים לא מוכרים, ללא הבדל בין האופנויות השונות. כמו כן הוא מצא שאפקט זה גדל ככל שעוצמת הגירוי הייתה גדולה יותר.

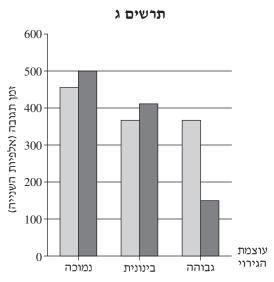
- מערך המחקר הוא מערך של
  - 3×3 (1)
  - $3 \times 2 \times 2$ (2)
  - $3 \times 3 \times 2$ (3)
  - $3 \times 3 \times 2 \times 2$ (4)
- 23. איזו מהטענות ההיפותטיות הבאות, שהועלו נגד תוצאות המחקר, נכונה!
- ניתן להסבירן באמצעות קונפאונד בין היד הלוחצת ובין המוכרות של הגירוי (1)
- לא ניתן לפרשן משום שגורם עוצמת הגירוי הוא בין-נבדקי, ולא תוך-נבדקי (2)
- ניתן להסבירן באמצעות אינטראקציה בין סדר הצגת האופנויות ובין עוצמת הגירוי (3)
  - לא ניתן לפרשן בשל השימוש בבלוקים המורכבים כל אחד מאופנות אחת בלבד

24. איזה מהתרשימים הבאים הוא **המתאים ביותר** לתיאור תוצאות הניסוי?

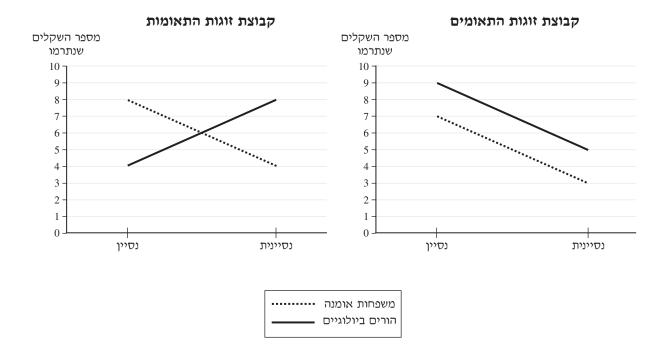
- תרשים א (1)
- תרשים ב (2)
- ג תרשים ג
- תרשים ד (4)

11 .....

שאלות 25-25 נוגעות למחקר שלהלן:

פרופ' שחר מתעניינת בהבדל בנכונותם של תאומים זהים לעזור לאדם זר. כדי לבדוק את הקשר בין סביבת הגידול לנכונות לעזור לזרים, היא החליטה לדגום זוגות תאומים זהים שלא גדלו יחד: אחד מן התאומים גדל עם משפחתו הביולוגית, והתאום השני גדל במשפחת אומנה. פרופ' שחר התעניינה גם בשאלה, האם גם בקרב תאומים יימצא הבדל בין נכונותם של גברים ונכונותן של נשים לעזור לזרים (גברים ונשים). לכן חצי מזוגות התאומים שהיא דגמה היו זוגות תאומים ממין זכר, והחצי השני – זוגות תאומים ממין נקבה. הנבדקים השלימו מטלה ובסופה קיבלו סכום כסף קבוע. לאחר יציאתם מחדר הניסוי, ניגשו אל הנבדקים נסיין ונסיינית וכל אחד מהם ביקש מהנבדקים תרומה כספית שדרושה לו כדי להגיע לבאר-שבע בתחבורה ציבורית, בלי שהנבדקים ידעו שהנסיינים קשורים למערך המחקר. צוות המחקר בדק את הנכונות של כל תאום לעזור לנסיין ולנסיינית (מספר השקלים שנתן הנבדק).

התוצאות שהתקבלו מוצגות בתרשימים הבאים:

- 25. בהנחה שכל ההבדלים הנראים בתרשימים מובהקים, איזה מן האפקטים הבאים אינו מובהק!
  - אפקט עיקרי למין התאום (1)
  - אפקט עיקרי לסביבת הגידול (2)
  - אפקט אינטראקציה בין סביבת הגידול ומין הנסיין (3)
    - אפקט אינטראקציה בין מין התאום ומין הנסיין (4)

מות	התאוו	זוגות	קבוצת	והן	נאומים	גות הו	ת זו	קבוצו	: הן	זמחקר	מערך ו	ה בו	לבעיו	לב	שם	המחקר	מעוזרי	אחד	.26
ה	: הבעי	איימת	מים מ	ים הנ	מהתקפי	איזה נ	על	ייינית.	לנס	ו לעזור	תבקשו	שהו	לפני	סיין	־ לני	ייד לעזוו	קשו תמ	התבי	
																המחקר:	א עוזר	שמצו	

- (1) תוקף מבנה
- (2) תוקף חיצוני
- (3) תוקף פנימי
- תוקף תוכן (4)
- במחשבה שנייה החליטה החוקרת שלא להפריד בין תאומים לתאומות, והסירה את המשתנה הזה ממערך... המחקר.

לאחר הסרת משתנה מין התאומים, בבדיקת מובהקותו של משתנה סביבת הגידול _____ דרגות החופש של גורם הטעות הרלוונטי, ו____ אחוז השונות המוסברת $\left(\eta^2\right)$ על ידי משתנה סביבת הגידול.

- יגדלו; יגדל (1)
- יגדלו; לא ישתנה (2)
- יקטנו; לא ישתנה (3)
  - יקטנו; יגדל (4)

ביקורת מחקרים

שאלות 28–30 עוסקות בביקורת מחקרים. בכל שאלה תיאור קצר של מחקר ומסקנות שהוסקו ממנו. מכל אחד מהתיאורים עולה בעיה הנוגעת להיבטים המתודולוגיים של המחקר, למשל: בעיה במערך המחקר, במניפולציה המחקרית, בתהליך הדגימה, בשימוש בכלים הסטטיסטיים במחקר, במסקנות שהוסקו מן המחקר וכדומה. הבעיה קשורה לפרטים הנכללים בתיאור המחקר. הניחו כי כל הליך שלא תואר, נעשה כהלכה. ציינו מהי הבעיה המרכזית במחקר ונמקו בקצרה את תשובתכם. הקפידו לציין בעיה אחת בלבד.

להזכירכם: על שאלות אלו יש לענות בצידו האחורי של גיליון התשובות. כתבו תשובה קצרה, המוגבלת באורכה לשורות המסומנות בגיליון התשובות. את התשובות עליכם לכתוב בשפה העברית בלבד ובכתב יד ברור וקריא.

- 28. חוקר טוען שאצל עכברים בגרות מינית גורמת לעלייה ניכרת בכוח הפיזי. לבדיקת טענתו דגם החוקר קבוצת עכברים שטרם הגיעו לבגרות מינית, וקבוצת עכברים שהגיעו לבגרות מינית. החוקר מדד את כוחם הפיזי של העכברים ומצא הבדל מובהק בין שתי הקבוצות בכיוון המשוער. הוא הסיק שבגרות מינית גורמת לעלייה בכוחם הפיזי של עכברים.
- 29. במדינת למבדה הריקוד הוא ספורט לאומי. כל הרקדנים המקצועיים במדינה נבחנים בבחינת הסמכה רחבת היקף שציוניה מתפלגים נורמלית בטווח של 150–50, וסטיית תקן 20. מנואלה, מנהלת סטודיו לריקוד, טוענת שממוצע הציונים של הרקדנים המסיימים את לימודיהם בסטודיו שבהנהלתה שונה מממוצע הציונים של שאר הרקדנים במדינה. לצורך בדיקת טענתה דגמה מנואלה באופן מקרי 20 רקדנים מקצועיים מהסטודיו שלה, והשוותה את ממוצע ציוני בחינת ההסמכה שלהם לממוצע הציונים של כל הרקדנים המקצועיים במדינה באמצעות מבחן t לממוצע יחיד. בבדיקה לא נמצא הבדל מובהק. מכך הסיקה מנואלה שאין עדות לכך שממוצע הציונים של הרקדנים בסטודיו שלה שונה מהממוצע של שאר הרקדנים המקצועיים במדינה.

בתחרות "זֶמֶר לח" החליטו המפיקים לבדוק אם תרגול מדיטציה לפני ההופעה משפר את הביצועים של הזמרים בעת ההופעה. לשם כך דגמו באופן מקרי 100 זמרים והקצו אותם באופן אקראי לשתי קבוצות. הזמרים התבקשו לבצע שיר שהולחן לצורך הניסוי, בשתי הופעות עוקבות. זמרי קבוצה אחת עשו מדיטציה לפני ההופעה הראשונה, ואילו לקראת הופעתם השנייה התכוננו כרגיל. זמרי הקבוצה השנייה התכוננו כרגיל לקראת ההופעה הראשונה, ועשו מדיטציה לפני ההופעה השנייה. בשתי ההופעות דירגו שופטים מומחים את ביצועי הזמרים בסולם ציונים של 10-1. נמצא שכאשר הנבדקים עשו מדיטציה לפני ההופעה היה ממוצע הדירוגים שלהם 9.9, וכאשר התכוננו כרגיל להופעה היה ממוצע הדירוגים שלהם 9.7, וכאשר התכוננו כרגיל ומפיקים שאין עדות לכך שתרגול מדיטציה לפני הופעה משפר את הביצועים של הזמרים.

חלק שני: הבנת טקסטים מדעיים בפסיכולוגיה

הזמן המוקצב: 145 דקות

בחלק זה של הבחינה שלושה פרקים. כל פרק כולל קטע קריאה המבוסס על מאמר מדעי בפסיכולוגיה ושאלות שמופיעות אחריו, הבודקות את הבנת הקטע. מיעוטן של השאלות מצריכות, בנוסף להבנת הקטע, גם ידע כללי בתחומי הפסיכולוגיה.

בחלק זה 40 שאלות ברירה (12–13 שאלות בכל פרק). לכל שאלה מוצעות ארבע אפשרויות תשובה. יש לבחור את התשובה המתאימה ביותר לכל שאלה ולסמן את מספרה במקום המתאים בגיליון התשובות. יש להקפיד על סימון ברור ולסמן תשובה אחת בלבד. סימון של יותר מתשובה אחת לשאלה ייחשב לשגיאה. שימו לב: לשאלות בכל פרק מיועד חלק נפרד בגיליון התשובות.

פרק 1

קראו את קטע הקריאה שלהלן בעיון וענו על השאלות שאחריו. שאלות 121 בודקות את הבנת הקטע. שאלות 131 מצריכות, בנוסף להבנת הקטע, גם ידע כללי בתחומי הפסיכולוגיה. חלק מהמילים מתורגמות או מוסברות בתחתית העמוד.

:(2007) Journal of child psychotherapy הקטע שלהלן מבוסס על מאמר מתוך

The Narcissism of Depression or the Depression of Narcissism and Adolescence

D. Anastasopoulos

- (1) The role of narcissism in depression has long been the focus of attention albeit¹ in different contexts. Freud used it to explain the mechanism of depression itself, where there is narcissistic identification with the object that is lost and subsequent internal emptiness resulting from the loss. Deutsch referred to elements of narcissism and oral incorporation² and identification with
- (5) the ideal of the ego in depression. Fenichel also argued that in depression narcissism is of an oral nature, with a "demandingness" as well as greed for being loved and with a reduction of self-respect. Klein called attention to the pre-genital³ roots of depression. The subject identifies with the object, wishes to control it omnipotently and gains sadistic satisfaction from this. Klein pointed out that the search for the ideal object and increased envy towards the idealized qualities invested in the object, is experienced as persecuting⁴ through projective identification⁵.
  - For a long time the literature treated depression as a homogeneous genital-neurotic entity, although there were a few authors who referred to the narcissistic basis of depression either explicitly or implicitly. As time went on, the narcissistic elements of depression increasingly became the focus of attention, either through the developing interest about narcissistic
- (15) pathologies or through the identification of shame as a fundamental aspect of life and psychopathology. In addition to the superego depression involving guilt, the literature started to focus on and understand the different types of depression as being based mostly on the feeling of shame connected with the ego-ideal and, therefore, with an earlier narcissistic pathology.
- In an enlightening article, Bleichmar illustrates the paths that depression might take as it develops, taking into account internal as well as environmental factors. Bleichmar provides a table showing how most paths end up in narcissistic traumata and deficiencies that result in narcissistic rather than guilt-based forms of depression. In another article, Milrod concluded that "in depression there is always a disturbance in the field of narcissism".
- Blatt and Zuroff reviewed recent research on depression from different schools of thought and concluded that there are two main forms of depression. There is "Dependent" depression in which the primary issues are loss and abandonment⁶, and "Introverted" depression in which the primary issues are failure, guilt, and a disturbed sense of autonomy and self worth. Dependent

16

כי **albeit** 1

בליעת האובייקט אל תוך העצמי (צורה פרימיטיבית של הפנמה) - incorporation 2

שייך לשלבים הפרה-גניטליים - pre-genital 3

רודפני – persecuting 4

הזדהות השלכתית – projective identification 5

נטישה – abandonment 6

- depression is characterized by loneliness, helplessness, weakness, difficulty in expressing anger for fear of additional loss and mechanisms of denial and a search for a better (mainly object directed) substitute object. Introverted depression is characterized by self-judgment, feelings of (30)worthlessness, inferiority, failure and guilt. People with this kind of depression constantly strive for perfection and accomplishments and might be judgmental and aggressive towards others. Elements of the ideal ego and narcissism are identifiable.
- Although adolescent and adult depressive reactions are often considered identical, there are (35)actually some differences in clinical presentation and treatment. Depressed adolescents might not display classic symptoms but may rather appear lazy, bored, underachievers, dropouts and possibly involved in minor delinquency⁷. They may also present with signs of confused ego identity and a fragile self-esteem, which is easily hurt by the slightest suspicion of criticism.
- At this point, it is important to remember that the ego-ideal is formed early on and originates from the ideal ego of early age, which is dominated by fantasies of omnipotence. It develops (40)as an identification through the introjection of the real and imaginary expectations of primary objects regarding everything the person ought to accomplish. Failure to achieve this impossible narcissistic goal results in feelings of shame, humiliation and dishonour that can be extremely intense and are usually of a pre-genital type. The superego develops in relation to the real or
- (45) imaginary prohibitions that are established concerning things that should not be done or thought. Failure to respond to the demands of the superego results in feelings of guilt. In brief, shame concerns everything the individual ought to have done but did not, while guilt concerns what he or she should not have done but did. Shame can give rise to rage against the undervalued self, the desire for the subject to disappear and become invisible, and fight or flight tendencies.
- In defining the narcissistic origin of depression, there are a number of issues we need to look (50)at more closely, including the significance of the link between elements of the ego-ideal with a feeling of shame and, consequently, the need for reassurance by others, and the use of defence mechanisms that are mostly primitive, such as projective identification, acting out, reaction formation and denial. Very often, there is a rigid maladjusted ego with little tolerance for
- frustration and intense envy towards anything good that others have. When you are narcissistic, you want it all and when you cannot have it, the unfulfilled desire, the feeling of weakness and inadequate coping skills motivate envious rage. Envy generally involves two individuals where one is the idealized object that is experienced as unfair, depriving the other of whatever he or she does not have. This leads to destructive aggression and is developmentally related to the (60)paranoid schizoid position.
  - It is generally agreed that in depression there is a tendency for splitting and projection of the good parts onto the idealized object, leading to impoverishment8 of the self. We can distinguish between two conditions. First there is depression functioning at the level of object constancy, which characterizes Klein's depressive position. Here the real or imaginary loss is experienced

.....

עבריינות – delinquency 7

התדלדלות – impoverishment 8

- in the context of the relationship to a whole object. Guilt anxiety is mobilized in relation to the voluntary or involuntary damage that might have been caused to the object. The extent of depression will depend upon the overall organisation of the subject's mental life and in particular the severity of recent losses, which in turn will depend on how successfully early losses have been dealt with. It should be noted that there is always a relative degree of
- (70) narcissistic damage and psychic imbalance. Reparation⁹ processes, however, are potentially active and supported by relatively advanced defence mechanisms and the subject's ability to relate reciprocally¹⁰ with external objects. This type of situation can be characterized by the involvement of some narcissistic elements but at the core, there is a more advanced level of object relations with a whole object. This is *narcissism of depression*. Secondly, there is the
- (75) depression that an individual with a narcissistic personality structure or narcissistic disorder might display. Narcissistic individuals are very vulnerable to depression because their self-worth is dependent upon constant external affirmation. Their realistic self is often neglected in favour of an image they feel they have to defend and because they feel intense envy towards those who have what they themselves desire and cannot achieve. The loss here is taken as a structural one that threatens the whole of the individual's psychic cohesion. The mechanisms that are
  - mobilised aim to:
    1. Restore the value of the narcissistically cathected object¹¹, the underevaluation of which inevitabely results in underevaluation of the self.
    - 2. Project negative contents at the price of persecution anxiety and impoverishment of the functions of the ego and the image of the self.

Where both are weak, there is an unbearable sense of loss and annihilation¹² anxiety which often leads to suicide attempts in order to alleviate¹³ the anxieties. In these situations, we can speak of *narcissistic depression*.

Adolescence: narcissism and depression

- Nowadays, the close-knit social groups that at one time surrounded and supported the individual are lacking. Equally lacking in post-modern society are clear-cut perspectives of adulthood for the adolescent to see. The search for identity has become harder for the adolescent. They may, therefore, sometimes resort to extremist groups that will give them a grandiose identity and self-worth, especially when they are confronted with the demands of an ideal ego. This becomes especially pressing when they abandon the world of dependency upon their parents. Coming into contact with reality, without the sense of parental support, the adolescent suffers narcissistic injury, experiencing weakness because he has been stripped of fantasies of omnipotence. Under certain conditions of internal or external pressure, it is often exceptionally hard for the adolescent, who is already under pressure caused by the mental pain of disharmony between the real and the ideal self, to construct a self image.
- (100) Adolescents are more prone to depressive reactions, precisely because of their narcissistic vulnerability. Although the incidence of major depressive disorder is no higher amongst

```
תיקון – reparation 9
```

18

(85)

באופן הדדי - reciprocally 10

רגשית – cathected object בו אנרגיה רגשית – cathected object בו

מה – איון, ביטול קיומו של דבר – annihilation 12

להקל **- to alleviate** 13

- adolescents than adults, depression in adolescence is associated with higher rates of suicide and serious psychosocial deficits. It also greatly increases the probability of depression or substance abuse during young adulthood. Adolescents are subjected to instinctual and environmental
- (105) demands at the same time as losing parental protection and moving towards forming external object relations. It might not be irrelevant that at this age we see a more severe picture without the prognostic consequences that the same clinical picture would have in adulthood. In addition, there are narcissistic demands from parents that implicitly or explicitly, consciously or unconsciously, tend to idealise their children, impelling them to achieve more and more.
- (110) In adolescents we often see the hedonistic, self-destructive characteristics that their narcissistic type of depression might take on. These are the moments when, through acting out, they feel they become grandiose, tragic heroes because they cannot be the heroes that the ego-ideal is pressing them to be.
- Lorand emphasizes the formation of ego-ideal disturbances in the development of depressive (115) conditions in adolescents and the effect this has on the construction of an identity. In the depressed adolescent, we see a connection between the confused identity of self and the early identifications, which play a decisive part in the quality of the ideal of the ego as it is being formed.

Anthony distinguishes two types of depression in adolescence:

- (120) 1. Mostly pre-Oedipal psychopathology with a disharmony of the ego and ideal of the ego and the consequential effects on self-esteem, shame, inferiority, insufficiency, weakness and narcissistic object relations, orality and dependency (narcissistic depression in nature).
  - 2. Mostly Oedipal with guilt and moral masochism, linked to the punishing superego, introverted aggression and hatred (neurotic depression in nature).
  - When dealing with depression, the experience of the patient is almost always that he is suffering some sort of narcissistic damage. Perhaps the crucial structural question is whether concern with the state of the object dominates, or concern with the worth of the self. In the first case, in the realm of the depressive position, guilt from the destructive attacks that the object experiences
- (130) in fantasy dominates and there is additional concern about the failure to live up to narcissistic demands. This is the essence of *neurotic depression*. In the second case, aggression is enviously turned against the external objects, towards which, however, possessive relationships apply. This means that the depreciation of their value and their underestimation results in undervaluation of the self, emotional deprivation, narcissistic void and depression. In this case, whenever
- (135) counterbalancing mechanisms are mobilized they seek to restore the value of the subject, without caring about the object, which is sought as a narcissistic supplement. In these situations, we speak of *narcissistic depression*.

depreciation 14 פיחות

(125)

Technical consequences

- Some of the main characteristics of adolescence are: intense narcissism, with its oscillating¹⁵ grandiosity and self-denigration¹⁶ with dominance of the ego-ideal over the superego, the
- (140) regression to narcissistic use of objects, the weakness of the ego in containing extremely intense anxiety and the tendency to project and act out. With these elements it is to be expected that the proportional incidence of narcissistic depression will be high, something which is not generally taken into consideration. The existence of a narcissistic type of depression in an adolescent does not necessarily predict a personality disorder, as might be expected in an adult. The narcissistic
- (145) background in the majority of cases of adolescent depression is constructed by developmental dynamics.
  - Clarifying what sort of depression we are working with helps us to define roughly the severity of the situation and so organize our therapeutic strategy. Most adolescent depressions are ruled by shame and early defence mechanisms. It is my opinion that focusing on the feelings of
- (150) shame and the ideal of the ego offers a more valid access to the core of the problem. In contrast, focusing on the detection of guilt and superego elements can either have little response or be used by the patient as a defence against dealing with early narcissistic anxiety. I believe that this way we come into contact with the core of the adolescent's pathology, significantly aiding in alleviating the persecutory anxiety and relieving the intolerable and unapproachable loneliness
- (155) of narcissism. Any other approach runs the risk of trying to treat something quite different to the core of the adolescent's problem. At best we might end up with an interminable therapy¹⁷ or a failure to "match" therapist and patient who are "speaking a different language".
  - The therapist needs to be able to accept projections and assimilate them and to accept becoming the ideal and envied object in order to understand and so help the adolescent to appreciate
- (160) what is going on inside himself, this means increased countertransference¹⁸ capacities. As I mentioned in a previous paper, the psychic area where we (the therapists) have been emotionally traumatized and have managed to repair the damage, is the area in which we can function most effectively in psychoanalytic psychotherapy. A psychotherapist who is treating adolescents should allow himself to experience fully everything that the therapeutic relationship
- (165) and countertransference evokes. In this way, the therapist who is open to complementary identification, who offers himself for projective identifications and allows himself to experience them, might have a certain advantage in terms of approaching and resolving the conflict.

20

מטלטל מקיצוניות לקיצוניות - oscillating 15

הפחתה בערך העצמי - self-denigration 16

טיפול שאינו מסתיים לעולם - interminable therapy 17

במטפל – countertransference במטפל – countertransference 18

השאלות

שימו לב: יש לבחור את התשובה המתאימה ביותר לכל שאלה ולסמן את מספרה במקום המתאים בחלק שמיועד לפרק 1 בגיליון התשובות.

- **1.** לפי שורות 10-4, איזה מהאלמנטים להלן משותף לתפיסותיהם של דויטש, פנישל וקליין?
  - הצבת החיפוש אחר אובייקט אידאלי בבסיסו של הנרקיסיזם בדיכאון (1)
  - ההצבעה על הזדהות עם האובייקט כמנגנון המרכזי העומד בבסיסו של הדיכאון (2)
    - (3) הסברה שדיכאון קשור לצורך בלתי ממומש להיות נאהב
- (4) ההתייחסות לנרקיסיזם בדיכאון כבעל מאפיינים של שלבים פסיכו-סקסואליים מוקדמים
  - 2. מהם המאפיינים הנרקיסיסטיים המשולבים בתיאור הדיכאון על פי קליין (שורות 10-7)!
    - החוויה של האובייקט כמלא קנאה וסדיסטי (1)
    - החיפוש אחר סיפוק סדיסטי כתוצאה מהרס אובייקט אידאלי (2)
      - הקושי לחוות את האובייקט כאידיאלי ורודפני בו זמנית (3)
    - הרצון להשיג שליטה אומניפוטנטית באובייקט והקנאה בתכונותיו הנערצות (4)
    - .3 לפניכם אמירות של ארבעה מטופלים הלוקים בדיכאון לגבי תחושותיהם בזמן האחרון.
- שרה: "אני מרגישה כאילו אני חייבת כבר למצוא מישהו שיגרום לי להרגיש פחות לבד בעולם."
- דני: "אני לא מבין איך לא קיבלתי את הקידום! אין סיבה לתת אותו ליוסי רק בגלל שהוא יותר נחמד. ההישגים שלי הרבה יותר טובים משלו!"
- שלומי: "אני לא מבין מה כולכם רוצים ממני. אני בסדר גמור. פשוט לא בא לי להשקיע עכשיו באף אחד, טוב לי ככה."
  - נגה: "הדבר היחיד שאני מצליחה לחשוב עליו זה שאם הייתי מגיעה קצת יותר מוקדם הייתי יכולה לעזור והכל היה נראה אחרת."

לפי שורות 33-24, מיהם שני המטופלים הלוקים ב-dependent depression!

- שרה ודני (1)
- שרה ושלומי (2)
  - נגה ודני (3)
- (4) נגה ושלומי
- 4. בהתבסס על שורות 38-34, איזה מהבאים סביר ביותר שיקשה על אבחון של דיכאון אצל מתבגרים!
  - (1) הבולטות של סימפטומים נרקיסיסטיים אצלם
  - (2) העובדה שבמקום סימפטומים שכיחים של דיכאון מופיע אצלם מגוון של בעיות התנהגותיות
    - (3) פגיעותם המוגברת, המקשה על ניהול תהליך האבחון
    - השכיחות של הפרעות בתפקודי אגו נוסף על סימפטומים של דיכאון האופייניים למבוגרים (4)

מדוע המטרה הנזכרת בשורות 43-42 מתוארת כבלתי אפשרית!	.5
---	----

- (1) בגלל עוצמתם החזקה של הרגשות שמתעוררים בעקבות כל כישלון
  - ego-ideal, שהיא מתבססת עליו, מתגבש בגיל צעיר מאוד (2)
  - ego-ideal בגלל אופיו של מרכיב הפנטזיה, שהוא חלק מרכזי ב-(3)
  - (4) כי היא מבוססת על הפנמת ציפיותיהן של דמויות משמעותיות
- .6. איזה מהבאים עומד מאחורי הטענה הנוגעת להבדל בין בושה לאשמה, המופיעה בשורות 48-46!
  - ego-ideal מבוסס על שאיפות, ואילו הסופר-אגו מבוסס על איסורים (1)
    - fight בושה מובילה לתגובות flight, ואילו אשמה מובילה לתגובות (2)
  - ego-ideal מתייחס למציאות הפנימית, ואילו הסופר-אגו מתייחס למציאות החיצונית (3)
    - (4) מבחינת הרצף ההתפתחותי, אשמה קודמת לבושה
      - **7.** על פי שורות 60-54, האדם הנרקיסיסטי –
      - מקנא באחר, ולכן עושה לו אידאליזציה (1)
    - מונחה על ידי תוקפנות רבה, שגורמת לו להמעיט בערכו של האחר (2)
    - (3) אינו מקבל כל מה שהוא רוצה מהאחר, והתסכול מעורר בו קנאה וזעם
    - רואה רק את התכונות החיוביות של עצמו ורק את התכונות השליליות של האחר
  - 8. על פי שורות 88-61 ניתן לשער שנרקיסיסטים פגיעים במיוחד לדיכאון בעקבות אובדן. מדוע?
- (1) כי בעקבות נטייתם לפיצול ולהשלכה הם אינם מבחינים בין אובדן אמיתי לאובדן דמיוני ולכן חשים חוויה מתמדת של אובדן
- כי בשל נטייתם הנרקיסיסטית הבסיסית להרבות לעסוק בעצמם האובדן נחווה כמשהו שקרה (2)
- כי בעקבות האובדן נשלל מהם חלק מהאישור החיצוני שהם זקוקים לו לשם שימור הערך העצמי שלהם
- (4) כי מנגנוני ההגנה שלהם אינם מאפשרים להם לעבד את האובדן של אובייקטים חיצוניים, אלא רק להיות מושקעים באובייקטים פנימיים
  - 9. ממה נובעת התמונה הקלינית החמורה יותר ("more severe picture") המוזכרת בשורה 106!
    - (1) מנטייתם של מתבגרים לדיכאון
    - (2) מאידאליזציה הורית המופנית כלפי המתבגרים
    - מהמשימות ההתפתחותיות של גיל ההתבגרות (3)
    - (4) מחוסר הוודאות הנוגע לפרוגנוזה בקרב מתבגרים
  - **.10.** ההפרעה שאנתוני מכנה "דיכאון נוירוטי" (שורה 125), _____ הפרעה שמחבר המאמר מכנה "narcissism of depression" (שורה 74), _____
    - בדומה ל-; מאופיינת ברמה גבוהה יחסית של ארגון אישיות ויחסי אובייקט (1)
      - שלא כמו ה-; כרוכה בסיכון נמוך יחסית להפניית תוקפנות כלפי העצמי
        - (3) בדומה ל-; נפוצה בקרב מתבגרים יותר מאשר בקרב מבוגרים
        - שלא כמו ה-; ניתנת לטיפול באמצעות פסיכותרפיה פסיכואנליטית (4)

- **משורות 157-147 עולה כי לדעת מחבר המאמר**
- (1) בטיפול במתבגרים נרקיסיסטים חשוב להגביל את אורך הטיפול
- הטיפול במתבגרים דיכאוניים מורכב יותר מהטיפול במבוגרים דיכאוניים (2)
- אפיון מדויק של סוג הדיכאון שהמטופל לוקה בו חשוב בטיפול במתבגרים יותר מאשר בטיפול במבוגרים במבוגרים
  - הטיפול במתבגרים דיכאוניים צריך להתייחס בעיקר לאלמנטים נרקיסיסטיים (4)
  - **.12**. על פי שורות 167-158, איזו יכולת של המטפל חשוב במיוחד שתבוא לידי ביטוי בטיפול במתבגרים הלוקים בדיכאון?
    - (1) היכולת להשתמש בטיפול בחוויותיו שלו כמתבגר
    - היכולת לחוות במלואן את התחושות שמתעוררות בזמן הטיפול (2)
    - היכולת להתמודד עם חוויות טראומטיות אישיות שעלולות לפגוע בטיפול
    - היכולת לעודד את המטופל להשתמש במטפל כמודל חיובי לאידאליזציה ולחיקוי (4)

ענו על שאלות 13-13 על סמך הקטע ועל סמך ידיעותיכם הכלליות בפסיכולוגיה:

- בשורות 10-7 מתוארים מאפייני הדיכאון על פי קליין. מהם המאפיינים הנרקיסיסטיים המשולבים בתיאור זה?
  - החיפוש אחר סיפוק סדיסטי כתוצאה מהרס אובייקט אידאלי (1)
    - (2) החוויה הרודפנית והשימוש במנגנון ההזדהות ההשלכתית
  - אידאליזציה של העצמי כתוצר של האידאליזציה של האובייקט (3)
  - (4) הרצון להשיג שליטה אומניפוטנטית באובייקט והקנאה בתכונותיו הנערצות
- 14. על פי התאוריה הפסיכו-סוציאלית של אריקסון, איזה מן ההישגים הבאים נרכש בעקבות פתרון מוצלח של הקונפליקט המאפיין את גיל ההתבגרות?
  - אהבה (1)
  - (2) נאמנות
  - (3) מיומנות
  - אכפתיות ודאגה (4)
  - **15.** אנתוני (שורות 125-119) דן בהבדל בין דיכאון פרה-אדיפלי לדיכאון אדיפלי. אצל מי מהתאורטיקנים הבאים השלבים הפרה-אדיפליים מודגשים במידה **הפחותה ביותר**?
    - אנה פרויד (1)
    - (2) מרגרט מאהלר
    - (3) דונלד וויניקוט
      - (4) היינץ קוהוט

פרק 2

קראו את קטע הקריאה שלהלן בעיון וענו על השאלות שאחריו. שאלות 101 בודקות את הבנת הקטע. שאלות 1211 מצריכות, בנוסף להבנת הקטע, גם ידע כללי בתחומי הפסיכולוגיה. חלק מהמילים מתורגמות או מוסברות בתחתית העמוד.

:(2002) Nature הקטע שלהלן מבוסס על מאמר מתוך

Altruistic Punishment in Humans

E. Fehr and S. Gächter

Introduction

- (1) Throughout evolution, crucial human activities like hunting big animals, sharing meat, conserving common property resources, and warfare constituted a public good¹. In situations like these, every member of the group benefits from the 'good', including those who did not pay any costs of providing the good. This raises the question of why people regularly participate in
- (5) costly cooperative activities like warfare and big-animal hunting. Several theories have been proposed to explain the evolution of human cooperation. The theory of kin² selection focuses on cooperation among individuals that are genetically closely related, whereas theories of direct reciprocity³ focus on the selfish incentives⁴ for cooperation in bilateral long-term interactions. The theories of indirect reciprocity and costly signalling show how cooperation in larger groups
- (10) can emerge when the cooperators can build a reputation. Yet these theories do not readily explain why cooperation is frequent among genetically unrelated people, in non-repeated interactions, when gains from reputation are small or absent.

Punishment provides a solution to this problem. If those who free ride⁵ on the cooperation of others are punished, cooperation may pay. Yet this 'solution' begs the question of who will bear (15) the cost of punishing the free riders. Everybody in the group will be better off if free riding is deterred⁶, but nobody has an incentive to punish the free riders. Thus, the punishment of free riders constitutes a second-order public good. The problem of second-order public goods can be solved if enough humans have a tendency for altruistic punishment, that is, if they are motivated to punish free riders even though it is costly and yields no material benefits for the punishers.

Method

- (20) We examined the question of whether humans engage in altruistic punishment and how this inclination⁷ affects the ability of achieving and sustaining cooperation. A total of 240 students (31% females, 69% males) from the University of Zürich and the Federal Institute of Technology (ETH) voluntarily participated in a 'public goods' experiment with real monetary⁸ stakes and two treatment conditions: punishment and no punishment. Special care was exerted
- (25) to recruit students from many different disciplines to maximize the chances that the subjects had never met before.

```
טובין ציבוריים / נכסים ציבוריים – public goods 1
```

- ב משפחה **kin** 2
- הדדיות reciprocity 3
  - תמריץ incentive 4
- 5 free riding הינם אכילת חינם
  - להרתיע **to deter** 6
  - כטייה inclination 7
    - יספי monetary 8

- Ten experimental sessions took place, with 24 subjects participating in each session. In each of the experimental sessions the subjects played two 6-period public goods games: a game without a punishment opportunity and a game with a punishment opportunity. In each period of a
- (30) session, the 24 subjects were randomly allocated to six groups of four subjects. The allocation of subjects to the groups ensured that, within a given treatment, no one ever met the same person more than once. All participants participated in both treatment conditions: punishment and no punishment. In both conditions, groups with four members played the following public goods game. In each period each member received an endowment⁹ of 20 money units (MUs) and each
- (35) one could contribute between 0 and 20 MUs to a group project. Subjects could keep the money that they did not contribute to the project. For every MU invested in the project, each of the four group members, including those who invested little or nothing, earned 0.4 MUs. Thus, the investor's return from investing one additional MU in the project was 0.4 MUs, whereas the group return was 1.6 MUs. Because the cost of investing 1 MU in the project was exactly 1 MU,
- (40) whereas the private return was only 0.4 MUs, it was always in the material self-interest of any subject to keep all MUs privately irrespective of how much the other three subjects contributed. Yet, if all group members kept all MUs privately, each subject earned only 20 MUs, whereas if all of them invested their 20 MUs each subject would earn $0.4\times80 = 32$ MUs.
- In five sessions, subjects first played the punishment treatment and then the no-punishment treatment; in the other five sessions, the treatment sequence was reversed. At the beginning subjects were informed that the experiment would last for six periods. After period 6, they were told that another six-period experiment would take place and that thereafter the whole session would be over. Thus, when subjects played the first six-period game, they did not know that another game would take place after period 6.
- (50) In every period, the group members knew nothing about the previous cooperation and punishment decisions of the others in the group. At the end of each period, subjects were informed about their own decisions, the decisions of the other group members, and their monetary pay-off in the current period.
- All the interactions in the experiment took place anonymously. Members were not informed of the identity of the others in the group. Subjects made their investment decisions simultaneously and, once the decisions were made, they were informed about the investments of the other group members. The only difference between the two conditions was that in the punishment condition, subjects could punish each of the other group members after they were informed about the others' investments. A punishment decision was implemented by assigning between 0 and 10 points to the punished member. Each point assigned cost the punished member 3 MUs and the
- (60) points to the punished member. Each point assigned cost the punished member 3 MUs and to punishing member 1 MU. All the punishment decisions were also made simultaneously.

פענק – endowment 9

ליישם **- to implement** 10

We conjectured¹¹ that the opportunity for punishing would have a larger impact if subjects could learn about the behaviour of other group members. To examine this hypothesis, we repeated the basic public goods game - with and without punishment opportunity, depending on the

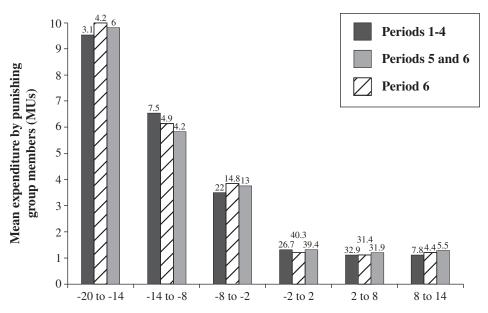
treatment - for six periods. The group composition changed from period to period such that no subject ever met another subject more than once.

Results

Altruistic punishment took place frequently. In the ten sessions, subjects punished other group members a total of 1,270 times; 84.3% of the subjects punished at least once, 34.3% punished more than five times during the six periods, and 9.3% punished even more than ten times.

(70) Punishment also followed a clear pattern. Most (74.2%) acts of punishment were imposed on defectors (that is, below-average contributors) and were executed by cooperators (that is, above-average contributors), and punishment of the defectors was harsh (Figure 1).

For example, if a subject invested 14-20 MUs less than the average investment of the other group members during periods 5 and 6, the total group expenditures¹² for punishing

Deviation from the mean cooperation level of the other group members

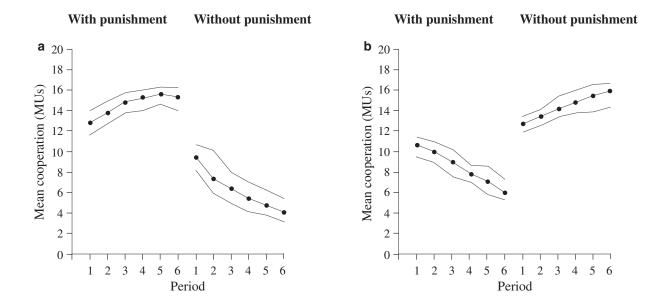
Figure 1: Mean expenditure on punishment during different time intervals as a function of the deviation of the cooperation of the punished group member from the mean cooperation of the other members. Each money unit (MU) spent on punishment reduced the income of the punished member by 3 MUs. The numbers above the bars indicate the relative frequency of the observations underlying the bars. For example, during periods 1-4, individual group members deviated between -20 and -14 MUs from the average cooperation of other group members in 3.1% of all cases.

לשער - to conjecture 11

בספית **- expenditure** 12

- (75) this subject were almost 10 MUs. Moreover, the more a subject's investment fell short of the average investment of the other three group members, the more the subject was punished. The pattern and strength of punishment was also stable across time (see period variable in Figure 1).
- We examined how the group expenditures for the punishment of members varied with the positive and the negative deviation of cooperation of any given 'member i', from the average cooperation of the others. The regression coefficient on 'negative deviation' is 0.622 and the coefficient on 'positive deviation' is -0.149. The average cooperation of other group members, if added as an explanatory variable to the regression, is insignificant. This analysis indicates a punishment pattern which led to a hump-shaped¹³ relation between an individual's income and the deviation from the average cooperation of the other group members. The income pattern follows the same trend. Income was highest when the individual's investment was close to the
- (85) follows the same trend. Income was highest when the individual's investment was close to the average investment of the others. Both positive and negative deviations from the average investment decreased an individual's income.
  - The punishment of non-cooperators substantially increased the amount that subjects invested in the public good. In the five sessions where the punishment condition was the first treatment (Fig. 2a), the average cooperation level was much higher in the punishment condition. The
- (90) (Fig. 2a), the average cooperation level was much higher in the punishment condition. The average investment of 94.2% of the subjects was higher in the punishment condition. In fact, the average investment in the punishment condition was higher in each session and in each period than the average investment in any of the periods and sessions of the no-punishment condition. The time trend of the average investment was also rather different in the two conditions
- (95) (Fig. 2a). Although cooperation increased over time in the punishment condition, it sharply decreased in the no-punishment condition. In the final period of the punishment condition, 38.9% of the subjects contributed their whole endowment and 77.8% contributed 15 MUs or more. In the final period of the no-punishment condition, 58.9% of the subjects contributed nothing and 75.6% contributed 5 MUs or less.
- (100) A very similar pattern emerged in the sessions where the no-punishment condition came first (Fig. 2b). The average cooperation again was much higher in the punishment condition. In the punishment condition, 91.4% of the subjects contributed more than in the no-punishment condition. In addition, although the average investment decreased in the no-punishment condition, it increased sharply in the punishment condition. Moreover, Fig. 2b indicates that the
- (105) punishment threat was immediately effective because there was a large upwards jump in investments when the punishment opportunity was made available to the subjects. It also turns out that the sequence of the treatments had no effect on cooperation. Investments in the punishment condition were similar, irrespective of whether this condition came first or second in a session. The same held for the no-punishment condition. Thus, we can use the data of all ten
- (110) sessions to compare the average investments across conditions so that the differences are significant at a much higher level.

דבשת בצורת דבשת - hump-shaped 13

Figure 2: Time trend of mean cooperation together with the 95% confidence interval. **a.** During the first six periods, subjects have the opportunity to punish the other group members. Afterwards, the punishment opportunity is removed. **b.** During the first six periods, punishment of other group members is ruled out. Afterwards, punishment is possible.

It is not only the punishment opportunity (that is, the non-executed punishment threat) but also the actual punishment that raised cooperation levels. When a subject was punished before period 6, that subject raised investment in the next period on average by 1.62 MUs. Note, however, that (115) this does not constitute an indirect material benefit of the act of punishment for an individual punisher, because the punishing subject never meets the same subjects again. The act of punishment does provide a material benefit for the future interaction partners of the punished subject but not for the punisher. Thus, the act of punishment, although costly for the punisher, provides a benefit to other members of the population by inducing potential non-cooperators to (120) increase their investments. For this reason, the act of punishment is an altruistic act.

Emotions as a proximate¹⁴ mechanism

Given the pattern of punishment, the investment behaviour of subjects seems quite rational. To avoid punishment, subjects invested in accordance with the group norm. But we wondered why subjects punish free riders in a one-shot context when this is costly. With regard to the proximate source of the punishment, negative emotions may provide an explanation. Free riding may cause (125) strong negative emotions among the cooperators and these emotions, in turn, may trigger their willingness to punish the free riders. If this conjecture is correct, we should observe particular

משוער **proximate** 14

emotional patterns in response to free riding. To elicit¹⁵ these patterns, the participants were confronted with the following two hypothetical investment scenarios after the final period of the experiment (the numbers in brackets relate to the second scenario):

- (130) "You decide to invest 16 [5] francs in the project. The second group member invests 14 [3] and the third 18 [7] francs. Suppose the fourth member invests 2 francs in the project. You now accidentally meet this member. Please indicate your feeling towards this person."
  - After they had read a scenario, subjects had to indicate the intensity of their anger and annoyance towards the fourth person (the free rider) on a seven-point scale (1 = 'not at all' to
- (135) 7 = 'very much'). The difference between scenarios 1 and 2 is that the other three persons in the group contribute relatively much in scenario 1 and relatively little in scenario 2. It turns out that a free rider triggered much anger among the other subjects if these subjects contributed a lot relative to the free rider (scenario 1). 47% of the subjects indicated an anger level of 6 or 7 and another 37% indicated an anger level of 5. If the deviation of the free rider's contribution from
- (140) the other members' contribution was relatively small (scenario 2), the anger level was significantly lower but still considerable. In this case (scenario 2), 17.4% of the subjects indicated an anger level of 6 or 7 and 80.5% indicated a level of 4 or 5. This shows that the intensity of negative emotions towards a free rider varies with the deviation from the others' average contribution.
- (145) Because we were also interested in the free riders' expectation of the other members' anger, we confronted subjects with a third and a fourth hypothetical scenario (numbers in brackets relate to scenario 4):
- "Imagine that the other three group members invest 14, 16 and 18 [3, 5 and 7] francs to the project. You invest 2 francs to the project and the others know this. You now accidentally meet one of the other members. Please indicate the feelings you expect from this member towards you."
  - In scenarios 3 and 4, the hypothetical free rider had to indicate the expected anger of the others on a seven-point scale. The anger that was expected by the free riders in scenario 3 was even greater than the actually expressed anger according to scenario 1. In scenario 3, 74.5% of
- (155) the subjects expected the anger level of others to be 6 or 7, and 22.5% expected an anger level of 5. In scenario 4, the deviation of the hypothetical free rider from the others' contribution was smaller than in scenario 3. This decrease in the deviation from the others caused significant differences in expected anger levels between scenarios 3 and 4. Only 17.8% of the hypothetical free riders expected anger levels of 6 or 7 in scenario 4 and 80% expected levels of 4 or 5.

להביא לידי ביטוי - **to elicit** 15

- (160) The low contributors in the no-punishment condition expected a higher intensity of negative emotions than the high contributors. This probably reflects the fact that the low contributors in the no-punishment condition experienced more sanctions in the punishment condition.
  - The same four scenarios were presented to 33 subjects that had not previously participated in our experiments, to check whether participating in the experiment affects the elicited emotions.
- (165) The same emotional patterns that were expressed by our 240 experimental subjects were expressed by the 33 subjects who did not participate in our games.

Conclusions

- Our results suggest that free riding causes strong negative emotions and that most people expect these emotions. Moreover, the above emotional pattern is consistent with the hypothesis that emotions trigger punishment for the following reasons. First, if negative emotions trigger
- (170) punishment, most punishment acts would be expected to be executed by above-average contributors and imposed on below-average contributors. This is clearly the case in our experiments: 74.2% of all punishment acts follow this pattern. Second, punishment increased with the deviation of the free rider from the average investment of the other members. This is exactly what would be expected if negative emotions are the proximate cause of the punishment,
- (175) because negative emotions became more intense as the free rider deviated further from the others' average investment. Third, if negative emotions cause punishment, the punishment threat is rendered¹⁶ immediately credible¹⁷ because most people are well aware that they trigger strong negative emotions when they free ride. Therefore, we should detect an immediate impact of the punishment opportunity on contributions at the switch points between the punishment and the
- (180) no-punishment condition. This is what we observed. The introduction (or elimination) of the punishment opportunity led to an immediate rise (or fall) in investment (see Fig. 2). Taken together, these observations are consistent with the view that emotions are an important proximate factor behind altruistic punishment.
  - Our evidence has profound implications for the evolutionary study of human behaviour.
- (185) In the past, human cooperation has mainly been explained in terms of kin selection, reciprocal altruism, indirect reciprocity and costly signalling. By showing that altruistic punishment is a key force in the establishment of human cooperation, our study indicates that there is more at work in sustaining human cooperation than is suggested by these theories. Thus, our evidence suggests that the evolutionary study of human cooperation in large groups of unrelated
- (190) individuals should include a focus on explaining altruistic punishment. Moreover, because altruistic punishment occurs among genetically unrelated individuals and under conditions that rule out direct reciprocity and reputation formation, the above-mentioned theories do not readily account for altruistic punishment.

נעשה - rendered 16

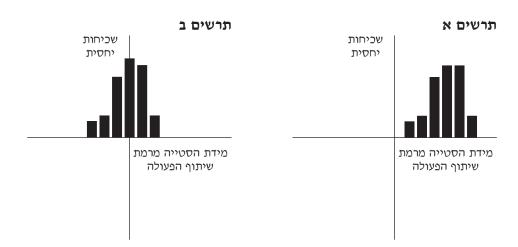
אמין **- credible** 17

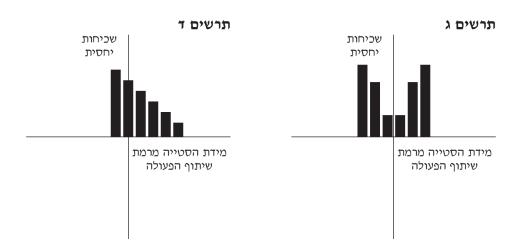
השאלות

שימו לב: יש לבחור את התשובה המתאימה ביותר לכל שאלה ולסמן את מספרה במקום המתאים בחלק שמיועד לפרק 2 בגיליון התשובות.

- **1.** לפי שורות 19-1, איזו מהטענות הבאות, הנוגעות להענשה אלטרואיסטית, **אינה** נכונה?
  - הענשה אלטרואיסטית מאפשרת השגת טובין ציבוריים (1)
- הענשה אלטרואיסטית מאפשרת מערכות יחסים ממושכות שאינן נובעות ממניעים אנוכיים (2)
  - הענשה אלטרואיסטית מאפשרת שיתוף פעולה בין בני אדם זרים (3)
  - הענשה אלטרואיסטית מאפשרת הגנה על הקבוצה מפני אוכלי חינם (4)
- 2. איזו מאפשרויות הבאות נכונה למשחקון (period) יחיד, לפי שיטת הענישה ששימשה בניסוי (שורות 61-59)!
  - 32MU- הענישה מרתיעה את המוענש רק אם בסוף המשחקון יש בידיו פחות מ
  - מוחזר למשקיע, שאר חברי הקבוצה צריכים להשקיע יחד 2MU כדי שהשקעה של 2MU כדי שהשקעה של
- 3MU מוחזרת למעניש רק אם אוכל החינם מוענש בסכום של 1MU מוחזרת למעניש רק אם אוכל
  - (4) ההשקעה משתלמת לשחקן רק אם חבר אחד לפחות מעניש את אוכלי החינם
- לפי שורות 49-27, המשתנה "האפשרות להענשה בסבב (session)" הוא משתנה _____, והמשתנה ._____, והמשתנה "מספר המשחקון (period)" הוא משתנה _____.
  - (1) בין-נבדקי; בין-נבדקי
  - (2) בין-נבדקי; תוך-נבדקי
  - (3) תוך-נבדקי; בין-נבדקי
  - (4) תוך-נבדקי; תוך-נבדקי
  - איזה מהבאים שימש כאחד מהמשתנים התלויים בניתוחים המתוארים בשורות 87-78!
    - (1) היחס בין הכנסתו של המשתתף לשיתוף הפעולה הממוצע בקבוצה
      - ממוצע ההכנסה מהשקעות בקבוצה (2)
        - (3) גובה ההכנסה של המשתתף
    - הסטייה של השקעת הנבדק בפרויקט הקבוצתי מהממוצע של חברי הקבוצה (4)

5. לפי התוצאות המתוארות **בקטע** בתרשים 1, איזה מהתרשימים הבאים עשוי להציג את השכיחות היחסית (הממוצעת מעבר למספר המשחקון) של חריגות חברי הקבוצה מרמת שיתוף הפעולה המקובלת בקבוצתם!

- תרשים א (1)
- תרשים ב (2)
- (3) תרשים ג
- תרשים ד (4)
- הגדיל ביקורת אפשרית על הניסוי היא שהנבדקים הענישו במטרה להנהיג נורמה של שיתוף פעולה, כדי להגדיל את הרווח האישי שלהם. איזה מהממצאים המוצגים בתרשים 1 **שותר** ביקורת זו!
  - 6 ההענשה החמורה של אוכלי חינם במשחקון
  - 4-1 ההענשה החמורה של אוכלי חינם במשחקונים (2)
  - 6 ההענשה הקלה של תורמים מעל הממוצע במשחקון
  - 4-1 ההענשה הקלה של תורמים מעל הממוצע במשחקונים

- 7. אור, ירון, גיל וניצן שיחקו משחק שיש בו אפשרות ענישה.
- בממוצע, אור תרם לקבוצה תרומה הנמוכה בסטיית תקן אחת מהתרומה הממוצעת בקבוצה. בממוצע, ירון תרם לקבוצה תרומה זהה לתרומה הממוצעת בקבוצה.
- בממוצע, גיל תרם לקבוצה תרומה הגבוהה בסטיית תקן אחת מהתרומה הממוצעת בקבוצה. בממוצע, ניצן תרם לקבוצה תרומה הגבוהה בשלוש סטיות תקן מהתרומה הממוצעת בקבוצה.

לפי שורות 84-78, סביר שאת הסכום הסופי **הנמוד** ביותר במשחק הרוויח -

- אור (1)
- ירון (2)
- (3) גיל
- (4) ניצן
- 8. לפי תרשים 2, איזה מהממצאים מראה שהאפקט של הענישה מוכחד במידה ניכרת כבר בצעד הלמידה הראשון!
  - a הראשונים בתרשים (periods) העלייה בתרומה לקבוצה במהלך ששת המשחקונים (11)
    - b הירידה בתרומה לקבוצה במהלך ששת המשחקונים הראשונים בתרשים (2)
  - הירידה בתרומה לקבוצה בששת המשחקונים האחרונים לעומת ששת המשחקונים הראשונים (3) מירידה בתרומה לקבוצה בששת המשחקונים האחרונים לעומת ששת המשחקונים הראשונים מירידה בתרשים מירידה בשת המשחקונים הראשונים הראשונים מירידה בתרשים מירידה בשת המשחקונים הראשונים הראשונים מירידה בתרשים מירידה בתרשים מירידה בשת המשחקונים הראשונים מירידה בתרומה לקבוצה בשת המשחקונים הראשונים הראשונים מירידה בתרומה לקבוצה בשת המשחקונים הראשונים הראשונים מירידה בתרומה לקבוצה בשת המשחקונים הראשונים מירידה בתרומה לקבוצה בשת המשחקונים הראשונים הראשונים מירידה בתרומה לקבוצה בשת המשחקונים הראשונים הראשונים מירידה בתרומה לקבוצה בשת המשחקונים הראשונים מירידה בתרומה מירידה בתרומה בת
  - העלייה בתרומה לקבוצה בששת המשחקונים האחרונים לעומת ששת המשחקונים הראשונים (4) בתרשים b
  - **9.** רועי ומיכאל השתתפו בניסוי, ונשאלו לאיזו מידה של כעס הם מצפים מעצמם ומחבריהם לקבוצה. לפי שורות 159-130, באיזה מהמקרים הבאים תינתן הערכת הכעס הגבוהה ביותר!
  - רועי תרם 8MU בקבוצה שחבריה תרמו 10MU, והעריך את כעסם של חברי הקבוצה כלפיו
  - רועי תרם 12MU בקבוצה שחבריה תרמו 20MU, והעריך את כעסם של חברי הקבוצה כלפיו
- 8MU מיכאל תרם יותר מממוצע קבוצתו, שעמד על 10MU, והעריך את כעסו כלפי יוני, שתרם (3)
- 12MU מיכאל תרם יותר מממוצע קבוצתו, שעמד על 20MU, והעריך את כעסו כלפי יוני, שתרם (4)
  - **10.** איזה מהממצאים ההיפותטיים הבאים היה **פוגע** בטיעון המובא בשורות 181-176!
  - (1) עלייה בגובה התרומות לקבוצה רק החל במשחקון השני בסבב הכולל ענישה
    - (2) הענשה חמורה של שחקנים שתרמו מעט פחות מהממוצע
      - עונש אחיד לכל סטייה מממוצע התרומה הקבוצתי (3)
    - מתאם גבוה בין מידת הכעס של המעניש לבין גובה העונש שהוא מטיל (4)

ענו על שאלות 11-11 על סמך הקטע ועל סמך ידיעותיכם הכלליות בפסיכולוגיה:

- 11. איזה מהבאים אינו מאפיין של ענישה!
- (1) היא לא מספקת חלופה התנהגותית חיובית
  - היא משנה את ההתנהגות באיטיות (2)
- (3) היא עלולה ליצור דחייה מפני הסיטואציה שבה התרחשה
- 4) היא עלולה להביא לידי התנהגות שלילית יותר מההתנהגות המקורית
- 12. הקטע מציג מצב שבו בני אדם בוחרים להעניש כדי להשיג שיתוף פעולה. באיזה מהמצבים הבאים נמצא דפוס פעולה **הפוד**, שבני אדם בוחרים להתחרות למרות ההפסד הכרוך בכך?
  - Sherif ניסוי ילדי הקייטנה של (1)
  - (2) אפקט הצופה מן הצד
    - social facilitation על Zajonc ניסויי (3)
    - (prisoner's dilemma) דילמת האסיר

פרק 3

קראו את קטע הקריאה שלהלן בעיון וענו על השאלות שאחריו. שאלות 101 בודקות את הבנת הקטע. שאלות 1113 מצריכות, בנוסף להבנת הקטע, גם ידע כללי בתחומי הפסיכולוגיה. חלק מהמילים מתורגמות או מוסברות בתחתית העמוד.

:(2001) Brain הקטע שלהלן מבוסס על מאמר מתוך

Changes in Brain Activity Related to Eating Chocolate: From Pleasure to Aversion

D.M. Small, R.J. Zatorre, A. Dagher, A.C. Evans, and M. Jones-Gotman

Introduction

- (1) Unlike visual, auditory and somatosensory information, which is represented in the unimodal neocortex, cortical representations of the chemical senses (taste and smell) are in the limbic and paralimbic cortex. This is true in primates and in humans. Thus, the representations of taste and smell are in regions of the brain that are thought to be important for processing the internal and
- (5) motivational state as well as the affective significance of external objects. Many neuroimaging studies have investigated brain activity evoked by affective stimuli, including chemosensory stimuli. Stimulations with taste and smell have been shown in neuroimaging studies to be potent elicitors¹ of brain activity in limbic regions such as the amygdala, insula, orbitofrontal cortex, cingulate cortex and basal forebrain. However, in each case, different stimuli, or different
- (10) stimulus intensities, had to be used to represent different hedonic² valences³. Recently O'Doherty and colleagues modulated the reward value of banana odour by having subjects eat bananas to satiety⁴. Functional MRI was used to measure brain activity evoked by the same banana odour before and after feeding. Activity in the medial orbitofrontal cortex (OFC) decreased after satiety in response to the banana odour but not in response to vanilla odour. This suggests that the
- (15) medial OFC is preferentially activated to odours when they are rewarding. However, in this experiment the affective value was manipulated only from pleasant to neutral, leaving aversive unexplored. Furthermore, to our knowledge, no study has investigated the neuronal correlates of changes in the reward value of food produced by eating. Thus, despite the fact that much of the non-human animal literature of reward and stimulus–reward association learning is based upon
- (20) feeding, the neural substrates⁵ of the affective and motivational components of feeding in humans remain relatively unexplored.
  - To investigate brain activity related to affective changes associated with feeding, we performed successive⁶ PET scans on volunteers as they ate chocolate to beyond satiety. Thus the sensory stimulus was held constant, while its reward value, measured by affective ratings (see
- (25) Figure 1), was manipulated by feeding. This paradigm is unique in that changes in regional cerebral blood flow (rCBF) can be attributed to changing reward value, independent of sensory input and behaviour (eating). Importantly, at the beginning of the experiment, eating the chocolate is consistent with the subjects' motivation, but as the chocolate is eaten to beyond satiety, behaviour comes to be inconsistent with subjects' motivation. Thus, the same act (eating)
- (30) is both rewarding and punishing within this paradigm. However, because the change in reward

- בורמים מעוררים elicitors 1
  - של הנאה hedonic 2
  - ערך רגשי **valence** 3
    - שובע satiety 4
- substrate 5 בסיס, תשתית
- הור זה successive 6

value and motivational state necessarily occurs over time, the effects of order almost certainly contribute to neural activity. Additionally, non-specific effects, such as autonomic and visceromotor⁷ changes, which are intrinsic to both eating and modulation of the reward value of food, were not assessed and thus cannot be disentangled from the overall neural response.

Rating scale -10 -5 0 5 10 eating more would I do not want another piece I really want would be nice neutral another piece make me sick to eat any more awful unpleasant pleasant delicious

Figure 1: Rating scale. Subjects used the rating scale to rspond to two questions following ingestion of each piece of chocolate: (i) How pleasant or unpleasant was the piece of chocolate you just ate? (ii) How much would you like or not like another piece of chocolate?

We predicted that rCBF would be modulated by the reward value of the stimulus in chemosensory regions. Additionally, we expected that structures proposed to be involved in the initiation of feeding would be selectively active when subjects were motivated to eat chocolate and that the prefrontal cortex, which has been proposed to be involved in the decision to terminate eating, would become increasingly active as subjects became increasingly motivated not to eat. Finally, we studied positive or negative changes in rCBF in specific brain regions as an indication of the extent to which that region is either preferentially activated by eating chocolate when it is 'pleasant and rewarding' versus 'unpleasant and punishing' or vice versa.

Method

Subjects

(35)

Nine healthy, right-handed volunteers who claimed to be chocolate-lovers participated in this study. Status as a chocolate-lover was determined by rating the subject on a scale from 1 to 10, where 10 referred to 'chocoholic' and zero was neutral; all subjects' ratings fell between 8 and 10. Five were women and four were men. All had eaten breakfast approximately 4.5 hours prior to scanning, which took place in the early afternoon (12.30 p.m.). Hunger ratings, made on a scale of 1–10, where 10 corresponded to starving, 0 to very full and 5 to neither hungry nor full, indicated that subjects were in the range of not hungry to mildly hungry (ratings between 5 and 7) at the beginning of the experiment.

PET study

Subjects underwent seven 'chocolate scans' (chocolate scans no. 1-7). The first scan was performed while the subjects ate their first square of chocolate. After the scan the subjects were asked to indicate how pleasant or unpleasant they found that piece of chocolate [question (i)] and how much they would like or not like to have another piece [question (ii)], using the rating scale shown in Figure 1. After answering both questions the subjects were fed more chocolate, one square at a time, and repeated both ratings after eating each square. When the rating dropped by at least two points, the subjects were given an additional square and the second scan took

visceromotor 7 – הקשורים לתנועות מערכת העיכול

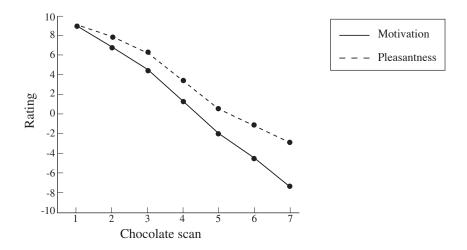
place. After this scan, the subjects were asked to rate the last square they ate. This last rating was followed by a rest period of at least 5 minutes. This procedure was repeated five more times (third to seventh chocolate scans). The two-point-decline was used to determine each subject's level of satiety. This way, all subjects underwent seven identical scans, but each subject ate chocolate beyond his/her individual satiety value.

In total, subjects at between 16 and 74 squares of chocolate, corresponding to between half and (65) two-and-a-half 85 g bars of chocolate.

In addition to the chocolate scans, we included three control scans to address potential order effects. Specifically, one 'water scan' (5 ml of water was injected slowly into the subject's mouth over the course of the scan) was included before the first ('water-pre') and after the last ('water-post') chocolate scan. In the final scan, subjects were asked to move their tongue as though they had chocolate in their mouth, making a total of 10 scans.

Results

Repeated measures analysis of variance (ANOVA) of the psychophysical data revealed a significant interaction, indicating that the difference in slope between the ratings given in response to question (i) and question (ii) was significant. Thus, motivation to eat declined more rapidly and to a greater extent than evaluation of pleasantness (Figure 2). While these scales are only ordinal, it was nevertheless clear that there were points during the experiment when subjects did not want to eat chocolate but still found the chocolate pleasant.

Figure 2: Average affective rating to questions (i) and (ii) across the seven chocolate scans. Dotted line depicts ratings to question (i) (Pleasantness) and the solid line represents ratings to question (ii) (Motivation).

Another repeated measures ANOVA was carried out to compare data from nine pilot subjects who had undergone the experiment but who were sitting at a table as opposed to lying in a scanner with the data from subjects who participated in the PET study. There was no difference in the affective ratings between the groups. Consequently it is unlikely that there was an interaction between the increasing unpleasantness of lying in the scanner and the increasing unpleasantness of the chocolate.

Analysis of the PET data revealed a significant rCBF decrease as rating changed from positive to negative in the subcallosal region (i.e., the region inferior to the corpus callosum), bilateral insula and medial OFC. On the contrary, rCBF in the lateral OFC on both sides increased as ratings decreased. We also compared rCBF in scans with corresponding rating that differed the most from neutral (i.e., Choc scan 1 and Choc scan 7) with rCBF in scans where ratings were near neutral (i.e., Choc scan 4, water-pre scan and water-post scan). An rCBF peak located in the posterior cingulate cortex was present in both affective chocolate scans (Choc scan 1 and Choc scan 7), compared to the three base lines.

Discussion

Eating chocolate while its reward value was manipulated by feeding resulted in differential engagement of the limbic, neocortical and chemosensory areas. Thus, different groups of structures were recruited selectively, depending on whether subjects were eating chocolate when they were highly motivated to eat and rated the chocolate as very pleasant or whether they ate chocolate despite being satiated.

The cortical chemosensory areas

As predicted, activity in regions that probably correspond to the cortical gustatory⁸ areas was modulated by changes in the reward value of the chocolate, suggesting overlapping representation of sensory and affective processing of taste in humans. Specifically, as the reward value of the chocolate decreased, rCBF decreased bilaterally in regions of the insula which were (100) found by previous neuroimaging studies to represent the primary gustatory area. In contrast, rCBF increased with decreasing reward value in a region of the lateral OFC, which has been implicated in gustatory processing in humans and has been suggested to represent a secondary gustatory area.

We speculate that one reason for the integrated relationship between sensory and limbic (105) processing of taste is that the brain regions involved in the processing of sensory stimuli that are primarily reinforcing, such as tastes and pain, developed in tandem⁹ with the limbic structures for the common purpose of avoiding danger (i.e., toxins and bodily harm) and incorporating nutrients for survival. This integrated relationship may account for phenomena such as singletrial conditioned taste aversion learning, in which the insula has been implicated and for which (110) there are clear adaptive advantages. It may also support addictive ingestive behaviour, including overeating and drug abuse, as well as the generation of drive and craving states (e.g., hunger and addiction). For example, Wise suggests that the brain circuitry underlying addiction originally developed to subserve¹⁰ feeding behaviour. Our results support this hypothesis, as the structures selectively active when ratings indicated that the chocolate had a strong positive valence overlap (115) considerably with areas where increases in rCBF were evoked by cocaine versus saline injection. Moreover, in addition to hunger and thirst, both the insula and the OFC have been implicated in drug cravings. In the present study, both the insula and the medial OFC were active only when subjects were highly motivated to eat the chocolate. Interestingly, chocolate has been identified as the single most craved food in studies of food cravings, and chocolate addiction has been (120) described.

```
של חוש הטעם – gustatory 8
```

ביחד - in tandem 9

לשרת **to subserve** 10

Affective evaluation

Subcallosal region

The largest area of rCBF change observed in our study was in the subcallosal region (SCr). This was also the most robustly activated region in a similarly designed study using musical dissonance to modulate the affective valence of a tune. Both studies revealed that rCBF decreased as pleasantness decreased, as a function of either increasing satiety or increasing

- dissonance. Clinical evidence indicates that damage to this region results in disruption of goal-directed actions, which are guided by motivational and emotional factors. Together, these results suggest that the SCr subserves a variety of behaviours guided by motivational and emotional factors, including feeding. rCBF in the medial OFC also followed this pattern of activity (i.e., rCBF decreased with increasing satiety or dissonance), which is consistent with the postulated
- (130) involvement of this area in stimulus-reward association learning.

Medial versus lateral OFC activity

The opposite pattern of rCBF was observed in the medial compared with the lateral OFC. As eating chocolate changed from rewarding to aversive, rCBF decreased in the medial OFC and increased in the immediately adjacent lateral OFC. We interpreted these results in relation to the chemosensory literature and our specific predictions regarding feeding. However, the same

- (135) region of the OFC that is implicated in taste and smell is thought to be involved in stimulus—reward association learning in monkeys, and human neuroimaging studies of emotional state, reward, punishment and the affective evaluation of non-chemosensory stimuli consistently report OFC activation. Moreover, since food is often used as the primary reinforcer in stimulus-reward association learning paradigms, Carmichael and Prince have suggested that higher-order
- (140) processing of the sensory attributes of food in the OFC may provide the sort of hedonic representation that underlies much of what is meant by the term 'reward'. Hence, the medial OFC is active when subjects report that eating chocolate is rewarding. During this time, their behavior is in accordance with their will. As their desire to eat decreases and their behavior (eating) comes to be inconsistent with their will (indicated by their affective ratings), the medial OFC activity
- (145) decreases and the lateral OFC activates. Thus, in the present study, lateral OFC activity occurs when the desire to stop eating must be suppressed in order to conform to the demands of the experiment.

Posterior cingulate cortex

rCBF in the posterior cingulate cortex was higher when subjects rated chocolate as highly pleasant or highly unpleasant than when they rated it as neutral, and also compared with the (150) neutral water scans. Our finding suggests at least some overlap between the brain regions involved in processing positive and negative valenced stimuli. However, since this is the only region we observed with such an rCBF response profile, our study supports the notion that different neural substrates underlie two motivation systems, one dealing with positive/appetitive stimuli and a second dealing with negative/aversive stimuli.

Limitation of the present study

- (155) The major limitation of this paradigm is that, since affective changes associated with feeding occur over time, order effects almost certainly contributed to our results. However, time and thus order effects are inherent to the process of affective change associated with eating to satiety (and beyond). We attempted to address order effects by including 'control' water and tongue-movement scans at the beginning and at the end of the experiment. Nevertheless, we
- (160) acknowledge that this does not control for order completely. Additionally, non-specific effects, such as autonomic and visceromotor changes, which are intrinsic to both eating and the modulation of the reward value of food, were not assessed and thus cannot be disentangled from the overall neural response.

Conclusions

- We observed differential recruitment of brain regions depending on whether subjects ate (165) chocolate when they were highly motivated to eat and rated the chocolate as pleasant, or whether they were highly motivated not to eat and rated the chocolate as unpleasant. The only brain region that was active during both positive and negative compared with neutral conditions was the posterior cingulate cortex. Thus, the present study supports the hypothesis that different neural substrates underlie two motivation systems, one dealing with positive/appetitive stimuli (170) and a second with negative/aversive stimuli.
  - As predicted, modulation was seen in cortical chemosensory areas including the insula and OFC, suggesting that these chemosensory regions contribute to feeding behaviour by encoding changes in the value of food reward in addition to sensory processing. This result is important because it demands a reconceptualization of these regions as heteromodal¹¹ ingestive cortices with
- (175) overlapping representations of sensory and affective processing of taste and smell, which departs from classical notions of primary and secondary sensory areas. Additionally, we observed activity in several brain regions previously implicated in feeding by studies with non-human animals including the striatum, midbrain and OFC. These results provide a reference against which future studies of eating disorders and obesity in humans may be compared.

רבות חוש רבות – heteromodal 11

השאלות

שימו לב: יש לבחור את התשובה המתאימה ביותר לכל שאלה ולסמן את מספרה במקום המתאים בחלק שמיועד לפרק 3 בגיליון התשובות.

- ב. לפי שורות 21-5 החידוש במחקרם של O'Doherty ועמיתיו הוא ש-
- (1) אותו גירוי כימוסנסורי שימש לבדיקת הפעילות בכמה אזורים מוחיים בו-בזמן
  - (2) הם ניסו לקבוע מהו ערכם הרגשי של גירויים כימוסנסוריים שונים
- (3) נבדקה השפעתם של גירויים כימוסנסוריים שערכם הרגשי שלילי על הפעילות המוחית
  - (4) אף שהגירוי הכימוסנסורי הוחזק קבוע, ערכו הרגשי השתנה
- מה החידוש **המרכזי** של המחקר המתואר בקטע על מחקרים עבר שבדקו את הפעילות המוחית בתגובה למארלים:
  - (1) הערכת הפעילות המוחית במצב שהערך הרגשי המשויך למאכל הוא שלילי
  - (2) הערכת הפעילות המוחית במצב שהערך הרגשי המשויך למאכל הוא נייטרלי
    - (3) הערכת הפעילות המוחית בזמן הרחת מאכל הנחווה כבעל ריח רע
    - (4) הערכת הפעילות המוחית בזמן הרחת מאכל הנחווה כבעל ריח נייטרלי
- **3.** איזו מהציפיות הבאות **אינה** נגזרת מהשערות החוקרים על דפוס הפעילות הצפוי במוחם של הנבדקים (שורות 43-36)!
  - (1) הפעילות באזורי הריח והטעם תהיה מוגברת במהלך הניסוי כולו
    - (2) הפעילות במערכת הלימבית תשתנה במהלך הניסוי
- (3) הפעילות באזורים המופעלים כשיש מוטיבציה לאכול תהיה גבוהה יותר בתחילת הניסוי מבהמשכו
  - (4) הפעילות בקורטקס הפרה-פרונטלי תהיה גבוהה יותר לקראת סוף הניסוי מבתחילתו
  - 4. החוקרים ניסו להביא למקסימום את השפעת המניפולציה הניסויית על המצב הרגשי של הנבדקים. איזו מהפרוצדורות הבאות בוודאות לא שימשה לצורך זה?
    - (1) בחירת נבדקים שחיבתם לשוקולד גדולה
    - (2) וידוא שבתחילת הניסוי כל הנבדקים אינם שבעים
    - (3) הוספת שלב של שתיית מים בתחילת הניסוי ובסופו
    - (4) מעבר לסריקה הבאה על סמך דירוג סובייקטיבי של מידת המוטיבציה וההנאה

לפי שורות 76-71 אפשר לשער שלא היה בניסוי מצב שבו זרימת הדם המוחית (rCBF) באזורים	.5
המייצגים עונג והנאה הייתה, בעוד שהנבדקים הצהירו שרצונם בקוביית שוקולד	
נוספת	
(1) גבוהה ; גבוה	
(2) גבוהה ; נמוך	
(3) נמוכה ; גבוה	
(4) נמוכה ; נמוך	

- **-6.** אפשר לטעון שהמסקנה המובאת בשורות 82-80 מוטעית משום ש
- (1) היה צריך לבדוק בנפרד את השפעת תנוחת הגוף ואת השפעת הסריקה
- (2) הבדיקה הייתה צריכה להיעשות על אותם נבדקים שהשתתפו בניסוי הנוכחי
  - (3) מספר הנבדקים קטן מכדי לעשות ניתוח שונות תוך-נבדקי
- (4) המשתנה התלוי לא היה צריך להיות הדירוגים האַפקטיביים, אלא תוצאות הסריקה
- ל. בשורות 120-96 החוקרים משערים שקיימת מערכת מוחית המורכבת מהאינסולה ומהקורטקס החושי. מה תפקידה לפי שורות אלו?
  - (1) לרכז הן תהליכי עיבוד ראשוני והן תהליכי עיבוד מסדר גבוה הנוגעים להעדפת מזון
    - (2) ליצור הבחנה בין סכנות שמקורן פנימי לסכנות חיצוניות
    - (3) לעודד התנהגויות שיש להן ערך הישרדותי והן מבוססות על קלט כימוסנסורי
      - (4) לווסת התנהגויות שהפוטנציאל שלהן מזיק, כגון התמכרויות
      - 8. איזה מהממצאים הבאים **אינו** מחזק את טענתו של Wise (שורות 113-112)!
- (1) גם במצב של הנאה מאכילת שוקולד וגם בהשפעת קוקאין נצפתה עוררות באותם אזורים מוחיים
  - (2) גם במצב של חוסר מוטיבציה לאכול שוקולד, הייתה רמת ההנאה של הנבדקים גבוהה
    - (3) אותם האזורים הלימביים מעוּררים בתגובה לרעב, לצמא ולהשתוקקות לסמים
      - (4) ידועים מקרים של התמכרות למאכלים מסוימים בכלל, ולשוקולד בפרט
- 9. בשורות 147-131 הכותבים דנים בפעילות שנמצאה בניסוי בשני תתי-אזורים ב-OFC. הפעילות ב-medial OFC הייתה קשורה ל-_____, ואילו הפעילות ב-lateral OFC הייתה קשורה ל-_____
  - (1) גרייה כימוסנסורית; למידת אסוציאציה של גירוי-תגובה
  - (2) קליטת גירויי ריח וטעם; ייחוס ערך רגשי לגירויים אלה
  - (3) תגמול חיובי והנאה; התנהגות הנובעת מצייתנות אך מנוגדת לרצון האישי
  - (4) עיבוד גירויים כימוסנסוריים אצל בני אדם ; עיבוד גירויים כימוסנסוריים אצל קופים
- בשורות 154-148 החוקרים טוענים שממצאיהם מעידים על קיומן של שתי מערכות מוטיבציה נפרדות. איזה מהממצאים ההיפותטיים הבאים יכול ליישב את הסתירה-לכאורה בין טענתם לבין העובדה שה-PCC) posterior cingulate cortex) היה פעיל הן במצב ההנאה והן במצב חוסר ההנאה!
  - בסריקות הניטרליות (סריקות המים) לא היה ה-PCC פעיל כלל
  - מגיב רק לגירויים שיש להם ערך רגשי חזק, ופועל רק כשאחת ממערכות המוטיבציה PCC-ם (2) פועלת גם היא
    - אזור אחר במערכת הלימבית מגיב רק לגירויים רגשיים שעוצמתם מזערית (3)
  - לכל אחד מהחושים קשור אזור במוח המגיב לגירוים שיש להם ערך רגשי חזק בדומה לתגובת (4) ה-PCC לגירויי טעם שיש להם ערך רגשי חזק

ענו על שאלות 11-11 על סמך הקטע ועל סמך ידיעותיכם הכלליות בפסיכולוגיה:

- 11. מהו סוג הלמידה שמחברי הקטע מייחסים למבנה המורכב מהמערכת הלימבית ומהקורטקס החושי!
  - (1) עיצוב התנהגות
  - (2) התניה מסדר שני
    - (3) למידת הבחנה
  - (4) התניה אופרנטית
- 12. נוסף על הפונקציות המוזכרות בקטע, איזו מהפונקציות הבאות מיוחסת גם היא למערכת הלימבית!
  - (1) זיכרון ארוך טווח
  - (2) שמירה על שיווי המשקל
    - (3) חוש המישוש
    - (4) הפקת הדיבור
  - 13. איזה מהנוירוטרנסמיטורים הבאים נמצא קשור ביותר למערכת התגמול (reward)!
    - (1) נוראפינפרין
      - (2) דופמין
    - (3) אצטילכולין
      - (4) סרוטונין

מפתח תשובות נכונות

חלק א - ידע והבנה בסטטיסטיקה ובשיטות מחקר

27	26	25	24	23	22	21	20	19	18	17	16	15	14	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	מספר השאלה
2	3	1	2	1	3	3	1	1	4	4	3	3	4	3	1	4	3	4	2	4	1	1	2	1	3	2	התשובה הנכונה

התשובה הנכונה	מספר השאלה
מערך המחקר הוא מערך מתאמי ולכן אין החוקר יכול להסיק מסקנה סיבתית. במערך כזה לא ניתן לשלול הסברים חלופיים למסקנה.	28
במבחן שבו השתמשה מנהלת הסטודיו הסיכוי לטעות מסוג שני גדול יותר מהמבחן שבו היא הייתה צריכה להשתמש. מכיוון ששונות האוכלוסייה ידועה היה צריך להשתמש במבחן z, שעוצמתו גבוהה יותר, וייתכן והיה נמצא אפקט במידה והוא קיים.	29
מכיוון שממוצעי הדירוגים של הנבדקים גבוהים מאוד ואף כמעט מקסימליים ביחס לסולם ההערכה, סביר מאוד שהתקיים אפקט תקרה. ייתכן ששימוש בסקלה רחבה יותר עשוי להגדיל את הרגישות ולאפשר למצוא אפקט, במידה והוא קיים.	30

חלק ב - הבנת טקסטים מדעיים בפסיכולוגיה

פרק 1

15	14	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	מספר השאלה
1	2	4	2	4	1	3	3	3	1	3	2	2	4	1	התשובה הנכונה

2 פרק

מספר השאלה	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
התשובה הנכונה	2	2	4	3	2	1	4	3	2	1	2	4

פרק 3

מספר השאלה	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
התשובה הנכונה	4	1	1	3	3	1	3	2	3	2	4	1	2

44 .....

חלק א - ידע והבנה בסטטיסטיקה ובשיטות מחקר

-1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22
1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2
3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4

23 24	25	26	27
1 1	1	1	1
22	2	2	2
3 3	3	3	3
44	4	4	4

NAME							- 1	4	שם משפחה ושם פרטי
I.D. No.				В			זיהוי	מס׳	
									A A A A A A A
									B B B B B B
	0	0	0	0	0	0	0	0	0 0 0 0 0 0 0 0
1	1	1	1	1	1	1	1	1	00000000
	2	2	2	2	2	2	2	2	2222222
3	3	3	3	3	3	3	3	3	33333333
4	4	4	4	4	4	4	4	4	4 4 4 4 4 4 4 4
	(5)	(5)	(5)	(5)	(5)	(5)	(5)	(5)	5 5 5 5 5 5
	6	6	6	6	6	6	6	6	0000000
	7	7	7	7	7	7	7	7	000000000
	8	8	8	8	8	8	8	8	8888888
	9	9	9	9	9	9	9	9	99999999
DATE			יר	תאר					LANGUAGE שפה

שפה בארוך באתרוך באתרו

כתבו את התשובות לשאלות ביקורת המחקרים (שאלות 28–30) על צידו **האחורי** של דף תשובות זה.

קראו בעיון את הכתוב מטה, וחתמו לאחריו:

- א. הנני מאשר/ת בחתימת ידי כי אני האדם ששמו/ה ומספר תעודת הזהות שלו/ה מופיעים בראש דף תשובות זה.
- .. כמו כן, אני מתחייב/ת לא להעתיק או להפיץ בחינה זו או קטעים ממנה, בכל צורה ובכל אמצעי, או ללמדה, כולה או חלקים ממנה, בלא אישור בכתב מהמרכז הארצי לבחינות ולהערכה.

תאריך	חתימה	שם מלא

	*	**
שאלות לדוגמה	1	1
11134117	2	2
SAMPLE	3	3
QUESTIONS	4	4

	ביקוו ת מווקו ים	
	ענו כאן על שאלה 28:	
		קו זה
		לשאלה 28 מעבר לקו זה
		לשאלה
אין לכתוב את התשובה לשאלה 28 מעבר לקו זה		4
	ענו כאן על שאלה 29:	
		לקו זה
		לשאלה 29 מעבר לקו זה
		לשאלר
אין לכתוב את התשובה לשאלה 29 מעבר לקו זה		$\dashv$
	ענו כאן על שאלה 30:	
		לקו זה
		און יכונוב אוני וונסובוו לשאלה 30 מעבר לקו זה
		לשאל
אין לכתוב את התשובה		لـ

לשימוש משרדי בלבד FOR OFFICE USE ONLY

A I.D. No. B (a) (a) (b) (a) (b) (c) (c) (c) (c) (c) (c) (c) (c) (c) (c	AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA	10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 35 29 30	10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 77 55 25 35 30	10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 05 25 30 0 1 0 1 0 1 0 1 0 1 0 1 0 1 0 0 0 0 0
NATIONAL IN مرابع المالية الم	שפה ועאה LANGUAGE מרכז ארצי לבחינות ולהע מרכז ארצי לבחינות ולהע STITUTE FOR TESTING & EVALUATION ולעלי וולשליט על האוניברסיטאות מיסודן של האוניברסיטאות ⊕ ⊕ ⊕ ⊕ ⊕ ⊕ ⊕ ⊕ ⊕ ⊕ ⊕ ⊕ ⊕ ⊕ ⊕ ⊕ ⊕ ⊕ ⊕	SECTION 6 Lab. / 779 30 1 Z Z Z E E 7 8 9 1 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0	SECTION 7 Less / ITS 350 1 2 4 5 6 7 8 9 1 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0	SECTION 8 (ברק / פֹברל אַ בּבּרל אַ בּבּרל אַ בּבּרל הַבּבּל אַ בַבּרל הַבּבּל אַ בַבּרַל אַ בַבּרַל אַ בַבּרַל אַ בַבּרַל אַ בַבּרַל הַבּבּל אַ בַבּרַל הַבּרַל אַ בַבּרַל הַבּרַל הַבּרַל הַבְּרַל הַבָּרַל אַ בַבְּרַל הַבָּרַל הַבְּרַל הַבְּרַל הַבְּרַל בַבְּרַל הַבְּרַל הַבְּבְּבְּרַל הַבְּרַל הַבְּבַּבְּבַּבְּבַּבְּבְּבַּבְּבְּבַבְּבַבְּבַבְּבְּבַּבְּבְבָּבְבָ
מונת / וליבינוט C ADDRESS C שאלות אלדוגמה אלדוגמה אחסא לדוגמה אלדוגמה אחסא אלדוגמה אלדוגיה C הבנת טקסטים מדעיים בפסיכולוגיה ברק / فصل Fection 1 נרק / فصل הבנת סקסטים מדעיים בפסיכולוגיה אלק ב – הבנת טקסטים מדעיים בפסינולוגיה אלק ב – הבנת טקסטים מדעיים היידים בפסינולוגיה אלק ב – הבנת טקסטים מדעיים היידים בפסינולוגיה אלק ב – הבנת טקסטים מדעיים היידים הי	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0	Section 3 منافع / راب المنافع	acction 4 و الم	SECTION 5 עברן / فصل 7 אפרן / فصل אפרן / فصل 7 אפרן / فصل א